

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Кафедра режисури та хореографії

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ
МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

для студентів денної (заочної) форми навчання
галузь знань **02 Культура і мистецтво**
спеціальності **024 Хореографія**

Львів – 2020

Методичні рекомендації щодо виконання магістерської роботи для студентів денної та заочної форми навчання, галузь знань 02 Культура і мистецтво, зі спеціальності 024 Хореографія / розроб. О. Плахотнюк. – Львів : Кафедра режисури та хореографії ЛНУ імені Івана Франка 2020. – 71 с.

Розробник: кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури та хореографії **Плахотнюк Олександр Анатолійович**

Рецензенти:

Фриз Петро Іванович – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри культурології та мистецької освіти Дрогобицького педагогічного університету імені Івана Франка

Шариков Денис Ігорович – кандидат мистецтвознавства, декан факультету естрадного та циркового мистецтв Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтв

Біловус Галина Григорівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри бібліотекознавства і бібліографії заступник декана факультету культури і мистецтв з наукової і навчально-виховної роботи Львівського національного університету імені Івана Франка

Методичні рекомендації затверджено на засіданні кафедри режисури та хореографії ЛНУ імені Івана Франка, протокол № 1 від 28 серпня 2020 р. Завідувач кафедри проф. Ф. Стригун

ЗМІСТ

ВСТУП	4
I. Оформлення магістерської роботи	5
II. Обсяг магістерської роботи спеціальності 024 Хореографія	26
III. Цитування та посилання на використані джерела	29
IV. Пошук та оформлення бібліографії	32
V. Бібліографічні відомості	36
VI. Етапи підготовки й написання магістерської роботи	43
VII. Перевірка магістерських робіт на плагіат	47
VIII. захист магістерської роботи	49
IX. Зберігання магістерської роботи	51
X. Пояснення до публічного захисту магістерської роботи	51
ДОДАТКИ	56

ВСТУП

Підготовка магістра завершується захистом магістерської роботи на засіданні Екзаменаційної комісії.

Магістерська робота – це самостійна науково-дослідна робота, яка виконує кваліфікаційну функцію, тобто готується з метою публічного захисту й отримання академічного ступеня магістра. Основне завдання її автора – засвідчити рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести дослідницький пошук і вирішувати конкретні наукові та творчі завдання. Зазначена випускна кваліфікаційна праця наукового змісту має внутрішню єдність і відображає хід та результати розробки обраної теми. Вона є новим і досить специфічним видом кваліфікаційної роботи.

Кваліфікаційна робота – це навчально-наукова робота, яка передбачена на завершальному етапі здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти для встановлення відповідності набутих здобувачами результатів навчання, тобто компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Форма кваліфікаційної роботи містить (не обмежуючись зазначеним): магістерське дослідження (текст), публічну демонстрацію творчої роботи (захист), сукупність наукових статей, комбінацію різних форм вище зазначеного тощо.

Магістерська робота, з одного боку, має узагальнюючий характер, оскільки це підсумок підготовки магістра, а з іншого – є самостійним оригінальним науковим дослідженням студента, у розробці якого зацікавлені установи, організації або мистецькі заклади. Структура магістерської роботи: титульний аркуш, зміст, вступ, розділи і підрозділи основної частини, висновки, список використаних джерел, додатки.

Наповнення кожної частини магістерської роботи визначається її темою. Вибір теми, етапи підготовки, пошук бібліографічних джерел,

вивчення їх і добір фактичного матеріалу, методика написання, проводиться в тісній співпраці магістранта і наукового керівника.

При оцінці випускної кваліфікаційної роботи зважають на те, що магістр повинен уміти формулювати мету і завдання дослідження, складати план дослідження, вести бібліографічний пошук із застосуванням сучасних інформаційних технологій, використовувати сучасні методи наукового пошуку, модифікувати наявні та розробляти нові методи, враховуючи завдання конкретного дослідження, структурувати одержані дані, аналізувати і синтезувати їх на базі відомих літературних джерел, оформляти результати досліджень відповідно до сучасних вимог у вигляді звітів, рефератів, статей.

Атестація осіб, яка складається з показу творчої випускної роботи та захисту магістерського дослідження, що здійснюється екзаменаційною комісією, до складу якої можуть вводитись провідні науковці хореографічного мистецтва, роботодавці та їх об'єднання. Атестація здійснюється відкрито та гласно.

I. ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

1.1. Назва магістерської роботи

Назва магістерської роботи повинна бути лаконічною, без скорочень, відповідати обраній науковій спеціальності та суті вирішеної наукової проблеми (завдання), вказувати на мету і предмет дослідження та його завершеність.

Теми магістерських досліджень, які обрали студенти чи рекомендували наукові керівники, обговорюють і затверджують на засіданні кафедри режисури та хореографії не пізніше жовтня поточного навчального року. Обираючи тему магістерської роботи, студент пише

заяву і адресує її на ім'я завідувача кафедри режисури та хореографії ЛНУ ім. Івана Франка, з проханням призначити керівника і затвердження вибраної теми (див. додаток А).

1.2. Наукове керівництво магістерською роботою

Керівництво та контроль за написанням магістерської роботи здійснює науковий керівник, призначений кафедрою режисури та хореографії.

Роботу студенти виконують українською мовою, цитати з наукових джерел необхідно наводити в перекладі мовою, якою виконана магістерська робота.

Магістерська робота має представляти авторську концепцію вирішення обраної теми. Матеріал необхідно викладати чітко, стисло, лаконічно й аргументовано, доступно, без уживання ускладненої термінології та надмірного цитування.

Про результати роботи над темою магістерської роботи студенти постійно доповідають на спеціальних семінарах.

Магістерську роботу реєструють у вказані терміни на кафедрі режисури та хореографії ЛНУ ім. Івана Франка. Завершену та подану роботу рецензує науковий керівник та незалежні рецензенти. Про кінцевий термін здачі робіт студентів повідомляють заздалегідь (див. додаток Г).

1.3. Структура магістерської роботи

Структура магістерської роботи повинна мати такі структурні елементи:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);

- вступ;
- основну частину (загальна методика та методи досліджень, результати власних досліджень, узагальнення та обговорення досліджень);
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за необхідності);
- електронну версію магістерського дослідження (CD);
- завдання щодо написання магістерської роботи;
- анотація (українською та англійською мовою);
- програма (буклет) творчо-постановочної роботи;
- відео запис творчо-постановочної роботи на CD у відповідно у форматі MP4/MPEG-4, у відповідності до стандарту ISO/IEC 14496-1:2001.

1.4. Титульний аркуш

Титульна аркуш – перша сторінка наукової роботи, призначена для початкового знайомства з працею, тому важливо, щоб на ній були зафіксовані відомості про роботу

Титульний аркуш роботи оформляється за встановленою формою і містить:

- найменування міністерства;
- найменування вищого навчального закладу;
- назву факультету, кафедри, на якій вона виконана;
- тему магістерської роботи;
- прізвище, ім'я та по батькові автора повністю;
- шифр і найменування спеціальності;
- науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали наукового керівника;
- місто і рік (див. додаток Б).

1.5. Зміст магістерської роботи

Зміст – це друга сторінка роботи, повинен містити назви структурних елементів, заголовки (за їх наявності)

Зміст подають на початку магістерської роботи. Він відображає найменування із зазначенням нумерації та номери початкових сторінок усіх складових роботи, зокрема, вступу, розділів, параграфів основної частини, висновків, списку використаної літератури, додатків. Всі заголовки починають з великої літери без крапки в кінці (див. додаток В).

1.6. Перелік умовних позначень, символів, скорочень, термінів

Перелік умовних скорочень аббревіатур, символів, одиниць, термінів подається, за необхідності, у вигляді окремого списку.

Якщо в магістерській роботі вжито специфічну термінологію, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення і таке інше, то їх перелік може бути поданий у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом.

Якщо спеціальні терміни, скорочення, символи, позначення і таке інше повторюються менше двох разів, до переліку не вносяться, а розшифровка аббревіатури таких наводиться у тексті при їх першому згадуванні.

Перелік треба друкувати двома колонками, в яких зліва за абеткою називають скорочення, а справа – їхнє докладне розшифрування.

1.7. Вступ

Вступ – це початкова змістова частина наукового дослідження.

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми (завдання) та не перевищує 10% загального обсягу роботи (до 5 сторінок тексту). Цей компонент наукової роботи не потребує поширених цитувань й абстрактних роздумів.

У вступі подається загальна характеристика магістерської роботи, яка повинна містити:

- актуальність проблеми;
- об'єкт та предмет дослідження;
- мета і завдання дослідження;
- методи дослідження;
- наукова новизна отриманих результатів;
- практичне значення отриманих результатів (за наявності);
- апробація результатів дослідження;
- відомості про кількість публікацій;
- структура магістерської роботи.

Актуальність проблеми, яка зумовила вибір теми дослідження, фокусує доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми.

Об'єкт предмет, мета і завдання магістерської роботи. Магістрант визначає об'єкт та предмет дослідження, формулює мету роботи і завдання, які необхідно розв'язати для досягнення поставленої мети.

Об'єктом дослідження є вся сукупність відношень різних аспектів теорії і практики науки, яка слугує джерелом необхідної для дослідника інформації.

Предмет дослідження – це тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в даній роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження. Таким чином, предмет дослідження є вужчим, ніж об'єкт.

Об'єкт дослідження (процес або явище, що породжує проблемну ситуацію і обране для вивчення).

Предмет (міститься в межах об'єкта – саме на ньому повинна бути спрямована увага, оскільки він визначає тему дипломної роботи магістра).

Наступним структурним елементом вступу є мета і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої теми.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом, предметом та темою дослідження, а також з його кінцевим результатом і шляхами його досягнення. Кінцевий результат дослідження передбачає вирішення студентами проблемної ситуації, яка відображає суперечність між типовим станом об'єкта дослідження в реальній практиці і вимогами суспільства до його більш ефективного функціонування. Мета повинна чітко вказувати, що саме вирішується в роботі. Це запланований результат, якого необхідно досягти.

Завдання – це конкретні етапи досягнення мети. Треба пам'ятати, що вони визначають спрямованість і хід дослідження, від них залежатиме структура роботи (кожному з поставлених завдань має відповідати конкретна її частина – розділ, підрозділ, параграф, абзац. У вступі висвітлюють тільки основні завдання дослідження (їх може бути три-шість). У висновках стисло має бути відображено відповідь на поставлені у вступі завдання.

Наявність поставленої мети дослідження дозволяє визначити завдання дослідження, які можуть включати такі складові:

– вирішення певних теоретичних питань, які входять до загальної проблеми дослідження. Наприклад, виявлення сутності понять, явищ, процесів, подальше вдосконалення їх вивчення, розробка ознак, рівнів функціонування, критеріїв ефективності, принципів та умов застосування тощо;

– всебічне, за необхідності й експериментальне, вивчення практики вирішення цієї проблеми, виявлення її типового стану, недоліків і труднощів; їх причин, типових особливостей передового досвіду; таке вивчення дає змогу уточнити, перевірити дані, опубліковані в спеціальних

неперіодичних і періодичних виданнях, підняти їх на рівень наукових фактів, обґрунтованих у процесі спеціального дослідження;

– обґрунтування необхідної системи заходів щодо вирішення даної проблеми;

– розробка методичних рекомендацій та пропозицій щодо використання результатів дослідження у практиці роботи відповідних установ (організацій).

Виконання завдань дослідження неможливе без ознайомлення з основними літературними (архівними) джерелами щодо теми магістерської роботи.

Методи дослідження, як інструмент добування фактичного матеріалу, є також обов'язковими елементами вступу і необхідною умовою досягнення поставленої мети.

Методологія дослідження. При дослідженні теми в роботі було використано такі загальні наукові методи: аналіз і синтез, дедукція, абстрагування, конкретизація, аргументація, порівняння, класифікація та метод узагальнення, за допомогою якого було зроблено загальні висновки.

Наукова новизна одержаних результатів.

Важливою кваліфікаційною ознакою магістерської роботи є наукова новизна одержаних результатів.

Наукова новизна не повинна зводитися до простого переліку встановлених фактів, ідей, закономірностей, вона має розкривати головну наукову концепцію автора, давати наукове пояснення його досліджень у новому якісному й кількісному аспектах: розвиток відомих ідей, відкриття нових законів, явищ, закономірностей, наукове обґрунтування нових методів опису, критичного аналізу, творчих рішень та інше.

Наукова новизна одержаних результатів є обов'язковим елементом вступу та основним критерієм оцінки магістерської роботи. Для багатьох

дисциплін наукова новизна виявляється в теоретичних положеннях, які вперше сформульовані і змістовно обґрунтовані; методичних рекомендаціях, які впроваджено в практику і які суттєво впливають на досягнення нових соціально-економічних результатів. Новими можуть бути лише ті положення дослідження, які сприяють подальшому розвитку науки в цілому або окремих її напрямів.

Наукова новизна історичних досліджень полягає у введенні до наукового обігу нових наукових джерел, які не використовувалися раніше, у визначенні генези розвитку тієї чи іншої науки.

Серед вирази, які можна використовувати при формулюванні наукової новизни доцільно використовувати: «вперше здійснено комплексне...», «вперше формалізовано...», «створено концепцію, що забезпечує...», «розроблено нову систему...», «досліджено специфічні зв'язки...», «визначено ефективність...». Використовуючи їх, слід конкретизувати власне наукову новизну особистого дослідження, давати відповідні пояснення.

Варто довести важливість наукового дослідження як у теоретичному (спроба осмислити, систематизувати окремі рухи класичного танцю, дослідити закономірності і тенденції їх виконання), так і прикладному аспекті (акцентуючи увагу на можливості використання здобутих результатів при укладанні класичного (народного, сучасного, бального) уроку, при постановках хореографічних) етюдів тощо.

Практичне значення одержаних результатів.

Практичне значення одержаних результатів – складова вступу, один із основних критеріїв оцінювання магістерської роботи як кваліфікаційної праці. Практичне значення висновків магістерської роботи має бути чітко сформульоване автором. Якщо окремі результати праці вже впроваджено,

необхідно підтвердити це документально. Перспективи впровадження теж вказують із зазначенням масштабів і місця використання.

У магістерській роботі, що має теоретичне значення, треба подати відомості про наукове використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх використання, а в роботі, що має прикладне значення, – відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендації щодо їх застосування.

Якщо магістерська робота має методологічний характер, то її практична значущість може полягати в публікації основних результатів дослідження на сторінках підручників, наукових статей; в апробації результатів дослідження на науково-практичних конференціях і симпозіумах; у використанні наукових розробок у навчальному процесі закладів освіти; використанні результатів роботи для підготовки нових нормативних і методичних документів.

Апробація та публікації за результатами дослідження.

Апробація результатів дослідження засвідчує дані щодо участі автора в конференціях, колоквиумах інших наукових форумах й кількість його публікацій.

У цій частині вступу зазначається, на яких наукових семінарах, конференціях, симпозіумах, нарадах оприлюднені результати досліджень, що включені до магістерської роботи.

Найбільш поширеними способами доведення до наукової громадськості матеріалів магістерської роботи є участь здобувача в наукових конференціях, симпозіумах, виступи на засіданнях кафедри, участь у різних видах заходів наукового співтовариства, підготовка та направлення в різні органи пропозицій по темі досліджень.

Публікації магістранта в вигляді тез доповідей на конференціях, депонування частин наукових досліджень також є апробацією результатів досліджень.

Матеріал, представлений для апробації, повинен бути оформлений у вигляді тексту доповіді, проекту, повідомлення.

Щодо презентації результатів магістерської роботи зазначається, на яких наукових конференціях, конгресах, симпозіумах, семінарах, школах оприлюднені результати досліджень, що викладені у магістерській роботі, із зазначенням найменувань організацій, в яких вони проводилися, дат проведення та форматом участі в них магістранта: особиста або у співавторстві, тип доповіді – усна, стендова тощо.

До захисту магістрант повинен представити чотири публікації. Напрацювання як мінімум на двох наукових конференціях (з публікацією тез доповідей) та опублікувати дві одноосібні або у співавторстві наукові статті у вітчизняних чи закордонних фахових виданнях.

Огляд літератури та стан вивченості обраної теми.

Обов'язковою частиною вступу є огляд літератури з теми дослідження, до якого автор включає найвагоміші, найактуальніші не більше 10–15 джерел. При цьому нема потреби здійснювати повний бібліографічний опис цих робіт – необхідно лише зосередитись на перевагах та недоліках зазначених праць у розкритті обраної теми. На основі цього студент робить висновок про стан вивченості теми.

Якщо це зумовлено особливістю теми або специфікою навчально-наукового завдання, огляд літератури може складати перший розділ роботи і мати ширший виклад (проте становити не більше 20% загального обсягу роботи), що слід зазначити у вступі. Також у вступі зазначаємо і коло тих питань чи проблем, що їх студент свідомо не торкається у своєму дослідженні.

1.8. Основна частина

Основна частина магістерської роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. Основному тексту творчого-постановочного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку та обґрунтуванням застосованих методів реалізації творчого проекту. У кінці кожного розділу автор подає стислі висновки про одержані наукові і практичні результати, та складає (якщо тема це дозволяє) власні обґрунтування і роздуми на дану тему. У розділах та підрозділах роботи автор викладає результати власних досліджень з висвітленням новизни, котру він вносить у розроблення проблеми.

У розділах основної частини як правило можуть бути подані:

- огляд наукової літератури за темою і вибір напрямів досліджень;
- виклад загальної методики й основних методів досліджень;
- експериментальну частину і методику досліджень;
- відомості про проведені теоретичні і (або) експериментально-творчі проекти, дослідження, балетмейстерські роботи тощо;
- педагогічна складова магістерської роботи;
- аналіз і узагальнення результатів досліджень;
- творчо-постановочна робота та її результати.

В огляді літератури магістрант окреслює основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою. Стисло, критично висвітлюючи наукові роботи (статті, дисертації, монографії тощо) з даної теми. Магістрант повинен назвати ті питання, що залишились невирішеними і, отже, визначити своє місце у розв'язанні проблеми. Бажано закінчити цей розділ коротким резюме стосовно необхідності проведення досліджень у даній галузі. Загальний обсяг огляду літератури не повинен перевищувати 20% обсягу основної частини магістерської роботи.

У другому розділі, як правило, обґрунтовують вибір напряму магістерського дослідження, наводять методи вирішення задач і їх порівняльні оцінки, описуються основні тенденції, закономірності, розробляють загальну методика проведення даного досліджень, розглядаються, принципи дії і характеристики використаних програмних методів (стилістики хореографії). Крім того, за бажанням магістранта у другому розділі обґрунтовується вибір напряму досліджень, викладається загальна методика проведення магістерського дослідження, наводяться методи вирішення завдань та їх порівняльні оцінки. За бажанням магістранта все зазначене у цьому пункті може бути викладено і окремо.

У наступних розділах з вичерпною повнотою викладають результати власних досліджень автора з висвітленням того нового, що він вносить у розроблення проблеми. Магістрант повинен давати оцінку повноти вирішення поставлених задач, оцінку достовірності одержаних результатів (характеристик, параметрів).

Або:

У третьому розділі:

- описується хід постановочної творчо-мистецької роботи, умови та основні етапи творчої роботи;
- з вичерпною повнотою викладаються результати власних творчих спостережень, як вони були отримані, та в чому полягає їх новизна;
- дається оцінка повноти вирішення поставлених задач та достовірності отриманих результатів у втіленні творчої роботи;
- порівнюються отримані результати з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних дослідників.

Педагогічна складова магістерської роботи

Окремим підпунктом досліджується педагогічна складова роботи над

творчою постановочною роботою, а саме питання: пов'язані з педагогічною складовою роботи над власною творчою постановкою; особливості подання нового хореографічного матеріалу при створенні хореографічних образів; вивчення хореографічного тексту виконавцями творчої роботи; методи та прийоми подачі нового матеріалу в умовах створення хореографічного твору. Об'єм від 5 до 10 сторінок тексту, оформленого відповідно до загальних вимог звітної документації практиканта.

В цьому розділі мають бути розкриті наступні питання (див. додаток Ж):

а) балетмейстерський задум – тема, ідея, вид, форма, стиль чи напрям, метод чи техніка (синтез технік), жанр використаної хореографії.

б) libretto – назва, лицедії, опис подій.

с) музична основа і аналіз – автор, оркестр чи група, композиція (трек) музичний розмір, стиль, темп, форма тощо.

д) архітектоніка та побудова твору – графічне зображення, розміщення дійових осіб на сцені та їхнє пересування, а також опис композиційної побудови твору: пролог (якщо є); експозиція; зав'язка; розвиток дії; спад дії (якщо є); кульмінація; розв'язка; епілог (якщо є).

е) опис комбінацій: обов'язковий повний запис комбінації професійною термінологією – французькою (для класичних рухів, підтримок, стрибків, обертів); англійська (для модерн, джаз рухів, підтримок, стрибків, обертів, а також хіп-хоп танцю, контактної імпровізації). Чіткий опис комбінації про положення, рухи, корпусу, голови, рук, ніг. Магістрант описує одну розвернуту комбінацію на повну музичну фразу.

f) художнє оформлення – детальний опис костюмів виконавців, а також декораційного оформлення, освітлення сцени тощо. Представлення ескізу костюмів у кольоровому вигляді.

g) педагогічна складова роботи над творчою роботою (методи та особливості вивчення і подачі хореографічно-постановочного матеріалу.

Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Розділи магістерської роботи, як правило, включають в себе підрозділи (нумерація складається з двох чисел, відокремлених крапкою), пункти (нумерація – з трьох чисел), підпункти (нумерація – з чотирьох чисел).

У кожному підрозділі слід обов'язково робити посилання на відповідні наукові праці здобувача, наведені в списку використаних джерел літератури.

Зміст і результати досліджень викладаються стисло, логічно та аргументовано з обов'язковим посиланням на публікації інших авторів та уникненням бездоказових тверджень та тавтології.

У кінці кожного розділу формулюються висновки зі стислим викладенням наведених у розділі наукових і практичних результатів.

1.9. Висновки

У висновках мають бути викладені основні наукові та практичні результати, одержані в процесі дослідження.

Висновок – це логічне завершення магістерської роботи. Висновок формується тільки після того як основний текст вже завершено. Тут виділяються ключові моменти кожної частини. Якщо у вступі вказується мета і завдання магістерської роботи, то у висновку зазначається, чи вдалося досягти зазначеної мети за допомогою намічених методів

дослідження. Висновок повинен бути побудований відповідно до змісту і завдань магістерської роботи.

У висновку викладають найважливіші наукові та практичні результати, одержані в магістерській роботі, які повинні містити формулювання розв'язаної наукової проблеми (задачі), її значення для науки і практики. Далі формулюють висновки та рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів. У першому пункті висновків коротко оцінюють стан питання. Далі у висновках розкривають завдання та методи вирішення поставленої наукової проблеми, їх практичний аналіз, порівняння.

Обсяг висновку в магістерській роботі не повинен перевищувати 10% загального об'єму магістерської роботи (до 5 сторінок). Висновки мають бути короткими і лаконічними, без зайвих подробиць. Використання посилань на першоджерела та цитування у висновках не допускається.

1.10. Список використаної літератури

Список використаної літератури слід розміщувати в алфавітному порядку. В одному списку подається література спочатку кирилицею, а потім – латиницею і згодом Інтернет джерела. Окремо може бути подано список досліджуваних джерел.

Список використаної літератури не менш ніж 20–50 позицій, має відповідати вимогам державного стандарту. До цього списку включається весь перелік наукових видань, а не підручників, якими користувався автор в процесі підготовки роботи. Йдеться про ті твори, на які є посилання в тексті, так і ті, які не цитуються, але були використані в процесі підготовки роботи, як друковані тексти, так і електронні ресурси, але тільки авторські

наукові тексти. До списку включаються власні опубліковані матеріали. Окремо може бути подано список досліджуваних джерел.

1.11. Додатки

Допоміжний матеріал, необхідний для повнішого сприйняття роботи включається у пункт Додатки. Наприклад, словники, реєстри, листування, документи, фольклорні записи, малюнки, частини класичного уроку, описи хореографічних етюдів, допоміжні ілюстрації. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ъ, наприклад: *Додаток А, Додаток Б* і т. д.

1.12. Анотація

Анотація (лат. *annotatio* – зауваження, помітка) це – стислий виклад змісту магістерського дослідження. Дозволяє робити висновки про змістове навантаження наукової праці й доцільність їх докладнішого вивчення. При анотуванні крім змісту твору, враховується його призначення, наукова цінність, направленість.

Анотація до магістерської роботи подається українською та англійською мовами обсягом 1600–1800 знаків (без врахування пробілів), що становить 1,5 сторінки друкованого тексту.

Анотація подається за схемою:

- прізвище, ім'я та по батькові;
- назва магістерської роботи;
- ключові слова (від 7 до 15 лексем);
- сам текст анотації.

Текст анотація висвітлює основні розділи у короткій формі: актуальність, постановку проблеми, шляхи її вирішення, результати. Основні теоретичні й експериментально-творчі результати, виявлені взаємозв'язки й закономірності та висновки можуть супроводжуватися

рекомендаціями, оцінками, пропозиціями. На кожен з розділів відводиться одне – два речення.

Наприкінці анотації наводяться ключові слова відповідною мовою. Сукупність ключових слів повинна відображати основний зміст наукової праці на тлі найбільш вживаних лексем.

Кількість ключових слів становить від п'яти до п'ятнадцяти. Ключові слова подають у називному відмінку, друкують в рядок через кому.

Анотації друкуються на окремих аркушах (14 кегль, одинарний інтервал) і підшиваються у магістерській роботі одразу за титульним аркушем разом із завданням перед змістом (див. Додаток 3).

Завдання на написання магістерської роботи і анотації (це два окремих документи) мають окрему нумерацію сторінок і не враховуються в загальній нумерації сторінок магістерської роботи.

II. ОБСЯГ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 024

ХОРЕОГРАФІЯ

2.1. Обсяг роботи

Мінімальний обсяг магістерської роботи повинен налічувати від 50 до 80 друкованих сторінок. До загальної кількості сторінок наукової роботи не входять анотація, завдання, додатки, заліковий лист, рецензії, список використаної літератури, таблиці та рисунки, які за обсягом займають сторінку, хоча сторінки зазначених елементів роботи підлягають нумерації на загальних засадах.

Магістерська робота складається з таких змістових компонентів: вступ (4–5 сторінки), основна частина (до 2–3 розділи), поділені на підрозділи

(40–60 сторінок), висновки (4–5 сторінки). Крім названих змістових частин, до структури роботи входять титульний аркуш, зміст, список використаної літератури / список джерел, додатки (в разі необхідності). Роботу можна також доповнити додатками та списком умовних скорочень.

2.2. Оформлення роботи

Магістерську роботу оформляють на папері формату А4 (297 мм. x 210 мм.), залишаючи вільні поля: ліве – 30 мм.; праве – 10 мм.; верхнє – 20 мм.; нижнє – 20 мм. Абзац становить відступ на 1,25 см. зліва. Текст друкують через півтора міжрядкових інтервали, кегль – 14. Шрифт друку (Times New Roman) має бути чітким, чорного кольору, середньої насиченості, щільність тексту однакова.

Магістерська робота у вигляді спеціально підготовленого рукопису виготовлятися в твердому переплетенні. До магістерської роботи додаються електронна версія тексту і відео запис творчої постановочної роботи.

Заголовки структурних частин роботи друкують великими літерами симетрично до тексту.

Заголовки підрозділів друкують рядковими літерами (окрім першої прописної) з абзацного виступу.

Крапку в кінці заголовку не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Кожну структурну частину роботи необхідно розпочинати з нової сторінки.

2.3. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць подають арабськими цифрами.

Першою сторінкою курсової є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер не ставлять. Другою сторінкою роботи є зміст; першу сторінку вступу враховують, але не нумерують. На наступних сторінках номер ставлять у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці на відстані не менше 10 мм. Слово «сторінка» не пишеться, а біля цифр не ставлять ніяких позначок.

2.4. Рубрикація тексту

Використовують різні види рубрикації. Найпростішою із них є поділ на абзаци. Можливе використання комбінованої (традиційної) і нової системи рубрикації. Традиційна рубрикація базується на використанні римських (для розділів) та арабських (для параграфів) цифр. Однотипні засоби рубрикації застосовують до однорідних частин. Нова система рубрикації ґрунтується на використанні лише арабських цифр, причому номер кожної складової частини включає всі номери відповідних складових частин вищих ступенів поділу. Рубрикація тексту курсової роботи передбачає членування на складові частини та їх називання: ***вступ, розділ, висновки***. Заголовки мають бути короткі та однозначні. Основні частини роботи починають писати з нової сторінки.

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», потім з нового рядка друкують заголовок розділу без лапок.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу, номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу крапка не ставиться.

Пункти та підпункти нумерують у межах одного підрозділу чи пункту. Рекомендується уникати надмірного дроблення тексту на підпункти, пункти на підпункти можуть не мати назви. Обсяг одного підрозділу орієнтовно має складати не менше 3–5 сторінок тексту. Не

допускається завершувати написання розділу чи підрозділу посиланням на першоджерела. Студент формує логічне підсумовуванням викладеного матеріалу лаконічним висновком.

Ілюстрації, рисунки, таблиці, графіки, фото подаються безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Допускається подання ілюстрації, рисунки, таблиці, графіки, фото в додатках.

Примітки до тексту і таблиць нумерують послідовно в межах однієї сторінки.

ІІІ. ЦИТУВАННЯ ТА ПОСИЛАННЯ НА ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

У магістерській роботі автор повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати, цитати з яких наводяться у дослідженні. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитований документ, дають необхідну інформацію щодо нього. Посилатися слід на останні видання та публікації.

Посилання в тексті роботи можна оформлювати посторінково або після цитати у квадратних дужках подавати порядковий номер позиції із «Списку використаної літератури» і номер сторінки.

При непрямому цитуванні або скороченому викладі якоїсь проблеми у квадратних дужках можна наводити кілька позицій зі списку використаної літератури, розділяючи їх крапкою з комою.

Багатотомне видання подається у списку використаної літератури однією позицією, а при цитуванні потрібно вказувати номер тому.

Якщо список не пронумерований, в посиланні проставляють перші слова бібліографічного опису та рік видання.

Загальні вимоги до цитування такі:

– кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

– текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання.

– наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

– цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора.

– пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками у круглих дужках (...); якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

– при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути максимально точним у викладі думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і робити відповідні посилання на джерело;

– цитування не повинно бути ні надмірним, ні недостатнім, бо і те і те знижує рівень наукової праці: надмірне цитування створює враження компілятивності праці, а недостатнє – знижує наукову цінність викладеного матеріалу;

– якщо треба виявити ставлення автора курсової роботи до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак запитання;

– якщо автор, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора курсової роботи, а весь текст застереження вміщується у круглій дужки.

– коли використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел, що мають велику кількість сторінок, тоді в посиланні слід точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул джерела, на яке дано посилання в курсовій роботі.

– на всі таблиці чи малюнки курсової роботи повинні бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» чи «малюнок» пишуть скорочено, *наприклад*: «...в табл. 1. 2». «...в мал. 2. ». У повторних посиланнях вживають скорочено слово «дивись», *наприклад*: «див. табл. 1. 3», «див. мал. 2. »

Місце розміщення посилання в тексті:

– після наведених фактів свідком яких ви не були (дат, історичних подій тощо);

– після прізвища автора, на якого зроблене посилання, якщо він не цитується;

– після цитати, якщо прізвища авторів наводять перед нею, та після прізвища автора, якщо воно наведене після цитати;

– в логічно відповідному місці, якщо автор, думки якого викладаються, не згадується та дослівно не цитується.

IV. ПОШУК ТА ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЇ

Бібліографічний апарат у науковому дослідженні – це ключ до використаної автором літератури, який певною мірою відображає наукову етику і культуру.

Ознайомлення з опублікованими за темою магістерської роботи науковими працями починається відразу після складання плану-проспекту наукового дослідження.

Існують різні способи інформаційного пошуку, добору необхідної наукової літератури з хореографії, а саме:

- бібліотечні каталоги;
- спеціальні галузеві і друковані бібліографії наукових праць;
- бібліографії, що подають до наукових праць;
- підрядкові бібліографії;
- реферативні видання;
- бібліографії наукових праць окремих дослідників.

Бібліотечний каталог – це перелік описів книг, журналів, статей, рукописних матеріалів, що зберігаються у фондах відповідної бібліотеки.

Розрізняють кілька типів бібліотечних каталогів:

генеральний – основний службовий каталог бібліотеки, що найповніше відбиває відомості про її фонди;

авторський – каталог авторів, укладений за алфавітом;

алфавітно-систематичний, в якому бібліографічні описи групують за галузями знань (і їх підрозділами), назви галузей розташовано за алфавітом;

галузевий – спеціальний каталог, що містить опис літератури тільки з конкретної галузі, наприклад, хореографії;

періодичних видань – каталог, що містить відомості про періодичні видання у фондах бібліотеки.

Пошуки наукової літератури, звичайно, можливі за всіма типами каталогів. Так, знаючи прізвище автора, можна скористатися генеральним каталогом, щоб з'ясувати точні бібліографічні відомості про працю. За алфавітно-систематичним каталогом можна дізнатися про наявність

відповідної хореографічної літератури в бібліотеці, звернувшись до розділу «Хореографія», або «Балет». У межах останнього можна продовжити пошук у рубриці «Історія хореографії».

Стан вивченості теми доцільно аналізувати з інформаційних видань, метою випуску яких є оперативна інформація як про самі публікації, так і їх зміст.

Правила складання бібліографічного опису.

Бібліографічний опис – це сукупність бібліографічних відомостей про документ, його складову частину чи групу документів, які наведені за певними правилами, необхідні та достатні.

Список використаної літератури і джерел подається в алфавітному порядку. Список оформити згідно з ДСТУ 8302:2015 «Національний стандарт України. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»

Оформлення бібліографії.

В наукових роботах використовують п'ять способів побудови бібліографічного списку: алфавітний, хронологічний, алфавітно-хронологічний, нумераційний та систематичний.

Найчастіше використовується *алфавітна побудова* списку опрацьованої літератури, при якій бібліографічні описи групуються в алфавітні ряди, тобто розташовуються за алфавітом прізвищ авторів та назв робіт:

- А) мови опису, якщо бібліографічні описи складені на одній мові;
- Б) зведеного кириличного, якщо описи на двох та більше мовах з кириличною графікою (російська, українська, болгарська та ін.);
- В) іноземна література розташована в латинському алфавіті;
- Г) електронні ресурси.

Бібліографічний список за *хронологією* публікацій доцільний в науковій роботі тоді, коли основним завданням списку є відображення

розвитку наукової ідеї або певної думки. Принцип розміщення описів тут – за роками видання. Форма зв'язку записів з основним текстом – за номерами записів у списку. Такі номери беруться в квадратні або округлі дужки.

Алфавітно-хронологічний спосіб групування літературних джерел доцільно використовувати тоді, коли в роботі зустрічаються декілька джерел одного автора. В таких випадках основний матеріал розміщується за алфавітним принципом, а в межах даного автора – за хронологічним.

Нумераційний спосіб формування бібліографічного списку передбачає розміщення джерел в списку у порядку їх використання у тексті. Форма зв'язку записів з основним текстом – за номерами їх записів у списку. Такий спосіб розміщення використовують при написанні дисертацій, звітів про науково-дослідну роботу.

Систематичний спосіб групування бібліографічного матеріалу використовують тоді, коли потрібно відобразити значну кількість бібліографічних описів. Розміщення описів в такому списку може бути різним: за темами розділів роботи; за рубриками того чи іншого розділу тематичної класифікації літератури.

В систематичному бібліографічному списку розміщення описів в межах окремих рубрик може бути за алфавітом, за хронологією, за характером змісту тощо. Форма зв'язку опису з основним текстом – за номерами записів у списку.

Вибір способу побудови бібліографічного списку залежить від його призначення, кількості та характеру відображених в ньому документів, характеру відсилань і посилань та ін. Але при будь-якій побудові бібліографічного списку доцільно пронумерувати позиції списку, щоб використовувати порядкові номери для відсилання до них у тексті. Це особливо важливо, коли використовується конкретний матеріал.

При необхідності, рекомендовано систематизувати та класифікувати всю літературу, використану при написанні наукової роботи, незалежно від вибраного способу розташування, у такій послідовності:

–законодавчі та нормативні документи, відповідно до рангової послідовності;

–статистичні матеріали в хронологічній послідовності;

–вітчизняна та іноземна література;

–статті періодики;

–спеціальні види нормативно-технічних документів, патентні документи тощо.

Автор вибирає способи групування матеріалу враховуючи особливості своєї роботи. Не можна змішувати різні методи групування.

Скорочення.

Мова бібліографічного опису, як правило, відповідає мові вихідних відомостей документів.

При складанні бібліографічного опису можна застосовувати скорочення слів і словосполучень, які мають відповідати вимогам ДСТУ 3582-97 «Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила», ГОСТ 7. 12-93.

V. БІБЛІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ

Бібліографічні відомості з питань мистецтва балетмейстера найповніше містять такі видання (*біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант*):

1. Алексидзе Г. Школа балетмейстера. М. : ГИТИС, 2013.
2. Базанов В. Работа над новой постановкой (технология оформления спектакля). СПб. : Санкт-Петербургская государственная Академия театрального искусства, 1997.
3. Богданов Г. Работа над танцевальной речью. М. : ВЦХТ, 2006.
4. Вальтерх И. Из архива балетмейстера: Дневники, переписка, сценарии. М.-Л. : Искусство, 1948.
5. Габович М. Душой исполненный полет (Об искусстве балета). М. : Молодая гвардия, 1966.
6. Загайкевич М. Драматургия балету. К. : Наукова думка, 1978.

7. Загаров Р. Беседы о танце. (Мастера искусств участникам художественной самодеятельности) М. : Издательство ВЦСПС Профиздат, 1963.
8. Захаров Р. Записки балетмейстера. М. : Искусство, 1976.
9. Захаров Р. Искусство балетмейстера. М. : Искусство, 1954.
10. Захаров Р. Работа балетмейстера с исполнителями. М. : Искусство, 1967.
11. Захаров Р. Сочинение танца: Страницы педагогического опыта. М. : Искусство, 1983.
12. Карп П. Балет и драма. Л. : Искусство, 1979.
13. Карп П. О балете. М. : Искусство, 1967.
14. Кривохижа А. Гармонія танцю: Навчально-методичний посібник з викладання курсу. Кіровоград, 2006.
15. Кривохижа А. Роздуми про мистецтво танцю. Записки балетмейстера. Кіровоград : Центрально-Українське видавництво, 2012.
16. Мартиненко О. Хороводи. Бердянськ : Видавець Ткачук О. В., 2013.
17. Настюков Г. Народный танец на самодеятельной сцене. (Совети балетмейстера) / Библиотека общественного руководителя художественной самодеятельности. М. : ПРОФИЗДАТ, 1976.
18. Новерр Ж. Письма о танце и балетах. Л.-М.: Искусство, 1965.
19. Самохвалова А. Мистецтво балетмейстера : навч.-метод. посібник. Рівне : Видавець О. Зень, 2012.
20. Слонимский Ю. Драматургия балетного театра XIX века. Очерки, Либретто. Сценарии. М. : Искусство, 1977.
21. Смирнов И. В. Искусство балетмейстера. М. : Просвещение, 1986.
22. Уральская В. Рождение танца. М. : Советская Россия, 1982.
23. Фёйе Р.-О. Хореография, или Искусство записи танца с характерными рисунками и знаками, по которым можно изучить оюлые виды танцев, труд, полезный для мастеров танца и для людей, имеющих отношение к танцу, написанный месье Фёйе, мэтром танца. М. : Издатель Доленко, 2010.
24. Чмиль В. Композиция и постановка танца. Киев, 1991
25. Шевченко В. Мистецтво балетмейстера в народно-сценічній хореографії. К. : ДАКККіМ, 2006.
26. Ястребов Ю. Балетмейстер в театре оперетты. М. : Искусство, 1981.

Бібліографічні відомості з питань історії хореографічного мистецтва найповніше містять такі видання (біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант):

1. Абызова Л. История хореографического искусства. СПб. : Композитор-Санкт-Петербург, 2012.
2. Аркина Н. Артисты балета (Время, роли, стиль). М. : Знание, 1984.
3. Асафьев Б. О балете. Статьи. Рецензии. Воспоминания. М. : Музыка, 1974.
4. Баланчин Дж. Сто один рас сказ о большом балете. М. : Крон-Пресс, 2000.
5. Бахрушин Ю. А. История русского балета. М. : Просвещение, 1977.
6. Белова Е. Ракурсы танца: телевизионный балет. М. : Искусство, 1991.
7. Білошкурський В. Танцювальне мереживо Полтавського краю : збірник хореографічних матеріалів / В. Білошкурський, С. Шалапа., В.Перепілківна. К. : НАКККіМ, 2014.
8. Блок Л. Классический танец: История и современность. М. : Искусство, 1987.
9. Боримська Г. Самоцвіти українського танцю. К. : Мистецтво, 1974.
10. Ванслов В. Балеты Григоровича и проблемы хореографии. М. : Искусство, 1971.

11. Ванслов В. Статьи о балете. Музыкально-эстетические проблемы. Л. : Музыка, 1980.
12. Гаевский В. Дивертисмент. М. : Искусство, 1981.
13. Гаевский В. Хореографические портреты. М. : Артист. Режиссер. Театр, 2008.
14. Дем'яненко Н. Формування національної культури молоді в педагогічній спадщині В. М. Верховинця. Полтава : ТОВ «АСМІ», 2012.
15. Демидов А. «Лебединое озеро». М. : Искусство, 1985.
16. Демків Д. Ярослав Чуперчук: феномен гуцульської хореографії: Нарис, Спогади, Фотоматеріали. Коломия: Вік, 2001.
17. Кокуленко Б. Степова терпсихора. Кіровоград : Степ, 1999.
18. Колногузенко Б. Види мистецтв та хореографії. Харків : ХНАК, 2014.
19. Колногузенко Б. Гастроли – путь к познанию (Мой Париж). Харьков : Харбковский обласной центр народного творчества, 2007.
20. Красовская В. Западноевропейский балетный театр: Очерки истории: от истоков до середины XVIII века. М. : Искусство, 1979.
21. Красовская В. Западноевропейский балетный театр: Очерки истории: Эпоха Новерра. Л. : Искусство, 1981.
22. Красовская В. Западноевропейский балетный театр: Преромантизм. Л. : Искусство, 1983.
23. Красовская В. История русского балета. Л. : Искусство, 1978.
24. Красовская В. Русский балетный театр начала XX века. Танцовщики. Ленинград : Искусство, 1972.
25. Красовская В. Русский балетный театр от возникновения до середины XIX века. М. : Искусство, 1958.
26. Красовская В. Статьи о балете. Л. : Искусство, 1967.
27. Красовская В. Западноевропейский балетный театр. Очерки истории. СПб. : Издательство «Лань»; «Издательство Планета музыки», 2008.
28. Лифарь С. Танец: Основные течения академического танца. М. : ГИТТИС, 2014.
29. Паламарчук О. Музичні вистави Львівських театрів (1779-2001). Львів : Львівський національний університет імені Івана Франка, 2007.
30. Пасютинская В. Волшебный мир танца. М. : Просвещение, 1985.
31. Пасютинская В. Путешествие в мир танца. СПб. : Алетейя, 2011.
32. Рославлева Н. Английский балет. М. : Государственное музыкальное издательство, 1959.
33. Слонимский Ю. Петербургские мастера балете XIX столетия. К. Дидло, Ж. Перро, А. Сен-Леон, Л. Иванов, М. Петипа. Л. : Искусство, 1937.
34. Слонимский Ю. Семь балетных историй. Л. : Искусство, 1967.
35. Слонимский Ю. Чудесное было рядом з нами: Заметки о петрогралском балете 20-х годов. Ленинград : Советский композитор, 1984.
36. Станішевський Ю. Балетний театр Радянської України, 1925-1985: Шляхи і проблеми розвитку. К. : Музична Україна, 1986.
37. Станішевський Ю. Балетний театр України, 1925-1975. К.: Музична Україна, 1975.
38. Станішевський Ю. Балетний театр України: 225 років історії. К. : Музична Україна, 2003.
39. Станішевський Ю. Лебеді чарівного озера. К. : Молодь, 1966.
40. Станішевський Ю. Національна опера України 2001-2011. К. : Муз. Україна. 2012.

41. Станішевський Ю. Національний академічний театр опери та балету України імені Тараса Шевченка: Історія і сучасність. К. : Музична Україна, 2002.
42. Станішевський Ю. Хореографічне мистецтво. К. : Радянська школа, 1969.
43. Суриц Е. Хореографическое искусство двадцатых годов. М. : Искусство, 1979.
44. Трускиновская Д. 100 великих мастеров балета. М. : Вече, 2010.
45. Худаков С. Иллюстрированная история танца. М. : Эксмо, 2009.
46. Худеков С. Всеобщая история танца. М. : Эксмо, 2009.
47. Худеков С. Искусство танца: История. Культура. Ритуал. М. : Эксмо, 2010.
48. Шереметьевская Н. Длинные тени (О времени, о танце, о себе). Записки историка балета и балетного критика. М. : Редакция журнала «Балет», 2007.
49. Шумилова Э. Национальное своеобразие балета. М. : Знание, 1976.
50. Эльяш Н. Балет народов СССР. М. : Знание, 1977.

Допоміжною бібліографією можуть бути такі джерела як словники, енциклопедії, довідники (*біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант*)::

1. Абызова Л. Теория и история хореографического искусства: термины и определения : Глосарий. СПб. : Композитор, 2015.
2. Азбука кино / Состав. И. Чанышев. М. : Киноцентр, 1990.
3. Балет. Танец. Хореография; Краткий словарь танцевальных терминов и понятий / Сост. Н. Александрова. СПб. : Лань; Планета музыки, 2008.
4. Балет: Энциклопедия. М.: Советская энциклопедия, 1981.
5. Васильева Е. Танец. М. : Искусство, 1968.
6. Все об балете: Словар – справочник / Сост. Е. Суриц, ред. Ю. Слонимський. М. : Музыка, 1966.
7. Все об искусстве / Текст М. Барберри; Пер. с англ. Г. Смирнова. М. : ООО «Издательство АСТ». 2003.
8. Грент Г. Практический словарь классического балета. М. : МГАХ, РАТИ – ГИТИС, 2009. – 136 с.
9. Енциклопедія українознавства / гол. ред. В. Кубуйович. К. : Глобус, 1993. – 5 т.
10. Зверева Н. Словарь театральных терминов (создание актерского образа). М. : ГИТИС, 2014.
11. Колесниченко Ю. Инструменты хореографа. Терминология хореографии. К. : Кафедра, 2012.
12. Кулаков В. 2500 хореографических премьер XX века (1900-1945). Энциклопедический словарь. М. : Дека-ВС, 2008.
13. Культура і побут населення України / В. Науко, Л. Артюх, В. Горленко та ін. К. : Либіть, 1993.
14. Культурологічний: енциклопедичний словник / М. Альчук, Ф. Бацевич, І. Бойко. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2013.
15. Мельничук Г., 1000 незабутніх імен України. К. : Школа, 2005.
16. Мистецтво України : Біогр. Довід. Упоряд. : А. Кудрицький, М. Лабінський; за ред. А. Кудрицького. К. : Укр. енцикл. 1997.
17. Музыка наших дней Современная энциклопедия «Аванте». / Вед. ред. Д. Володихин. М. : Аванте. 2002.
18. Паві П. Словник театру. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006.
19. Словник-довідник з культурології / Укл. Р. Шестопад – Вінниця : Нова книга, 2007.

20. Советские балеты. Краткое содержание / Сост. А. Гольцман; Общая ред. С. Аксюта. М. : Советский композитор, 1984.
21. Туркевич В. Хореографічне мистецтво у персонах. Довідник. К. : Біографічний інститут НАН України, 199.
22. Українська етнологія / за ред. В. Борисенко. К. : Либідь, 2007.
23. Українська фольклористика. Словник-довідник / укладання і загальна редакція М.Чорнопиского. Тернопіль : Підручники і посібники. 2008.
24. Франгопуло М. 75 балетных либретто / М. Франгопуло, Л. Энтелис. Л. : Советский композитор, 1960.
25. Юцевич Ю. Музыка. Словник-довідник. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2003.
26. 100 балетных либретто / Состав. Л. Энтелис. Л. : Музыка, 1971.

Бібліографічні відомості з питань методики викладання хореографії (*біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант*):

1. Акімова С. Тренаж і партерний тренаж. Львів : ЛДУФК, 2015.
2. Березова Г. Хореографічна робота з дошкільнятами. К. : Музична Україна, 1982.
3. Бондаренко Л. Методика хореографічної роботи в школі. К. : Музична Україна, 1974. – 240 с.
4. Бондаренко Л. Ритміка і танець у 1–3 класах загальноосвітньої школи. К. : Музична Україна, 1972.
5. Голдрич О. Методика викладання хореографії. Львів : Сполом, 2006.
6. Голдрич О. Методика роботи з хореографічним колективом. Львів : Каменярь, 2002.
7. Голдрич О. Хореографія. Львів : СПОЛОМ, 2006
8. Грєнлюнд Э. Танцевальная терапия. Теория, методика, практика / Э. Грєнлюнд, Н. Ю. Оганесян. СПб. : Речь, 2011.
9. Есаулов И. Устойчивость и координация в хореографии. СПб. : Лань, Планета музыки, 2016.
10. Забрєдовський С. Методика роботи з хореографічним колективом. К. : НАКККІМ, 2011.
11. Зайфферт Д. Педагогика и психология танца. Заметки хореографа. СПб. : Лань, Планета музыки, 2012.
12. Зубатов С. Методика роботи з хореографічним колективом. К. : ІПК ПК, 1997.
13. Мартиненко О. Методика роботи з дітьми старшого дошкільного віку. Бердянськ : Видавець Трачук О.В., 2010.
14. Мартиненко О. Теорія та методика роботи з дитячим хореографічним колективом (дошкільний вік). Бердянськ : БДПУ, 2014.
15. Попова Е. Основы обучения дыханию в хореографии. М. : Искусство, 1968.
16. Савчин Л. Методика роботи з хореографічним колективом. Рівне : Овід, 2012.
17. Слобожан В. Хореографія дошкільнят: методика організації навчально-тренувальних знань. Львів : ЦТДЮГ, 2013.
18. Тараканова А. Танцюйте з нами. Навчально-методичний посібник для вчителів хореографії (1-4 кл) і керівників хореографічних гуртків. Вінниця: Нова книга, 2010.
19. Шалапа С. Методика роботи з хореографічним колективом. К. : НАКККІМ, 2015. – 2 ч.

Бібліографічні відомості з питань методики викладання класичного танцю (біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант):

1. Базарова Н. Азбука классического танца. Л. : Искусство, 1983.
2. Базарова Н. Классический танец. Методика четвертого и пятого года обучения. Л. : Искусство, 1984.
3. Березова Г. Класичний танець у дитячих хореографічних колективах. К. : Музична Україна, 1990.
4. Березова Г. Класичний танець у дитячих хореографічних колективах. К. : Музична Україна, 1977.
5. Ваганова А. Основы классического танца. Л. : Искусство, 1963.
6. Валукин М. Эволюция движений в мужском классическом танце. М. : ГИТТИС, 2007.
7. Вольнський А. Книга ликований. Азбука классического танца. СПр. : Лань, Планета музики, 2008.
8. Головкина С. Уроки классического танца в старших классах. М. : Искусство, 1989.
9. Звездочкин В. Классический танец. Ростов-на-Дону : Феникс. 2003.
10. Зихлинская Л. Десять уроков классического танца. К. : Сталь, 2008.
11. Костровицкая В. 100 уроков классического танца (с 1 по 8 класс). Л. : Искусство, 1972.
12. Костровицкая В. Школа классического танца. Л.: Искусство, 1986.
13. Мессерер А. Уроки классического танца. СПб. : Лань, 2004.
14. Тарасов Н. Классический танец. Школа мужского исполнительства. М. : Искусство, 1981.
15. Цветкова Л. Методика викладання класичного танцю. К. : Альтерпрес, 2011.
16. Чеккети Г. Полный ученик классического танца. М. : АСТ: Астрель, 2007.
17. Яковлева Ю. Азбука балета. М. : Новое литературное обозрение, 2008.

Бібліографічні відомості з питань методики викладання народно-сценічного та українського танцю (біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант):

1. Авраменко В. Українські національні танки, музика і стрій. Голівуд; Нью-Йорк; Вінніпег; Київ; Львів, 1947.
2. Аксьонова І. Танцювальна лексика Поліського краю. – Рівне : Видавець О.Зень, 2012.
3. Бігус О. Народно-сценічна хореографія Прикарпатського регіону. К. : Видавництво Ліра-К, 2015.
4. Бойко О. Художній образ в українському народно-сценічному танці : монографія. К. : Видавництво Ліра-К, 2015.
5. Василенко К. Лексика українського народного-сценічного. К. : Мистецтво, 1996.
6. Василенко К. Украинский народный танец. М. : Искусство, 1981.
7. Верховинець В. Теорія українського народного танцю. К. : Музична Україна, 1990.
8. Володько В. Методика викладання народно-сценічного танцю. К. : НАКККіМ, 2014.
9. Герасимчук Р. Народні танці українських Карпат. Книга 1. Гуцульські танці. Львів: Національна академія наук України. Інститут народознавства, 2008.

10. Герасимчук Р. Народні танці українських Карпат. Книга 2. Бойківські і лемківські танці. Львів: Національна академія наук України. Інститут народознавства, 2008.
11. Голдрич О. Барви Карпат. Львів : СПОЛОМ, 1999.
12. Голдрич О. Музична хрестоматія. Львів : Край, 2003.
13. Голдрич О. С. Танцюймо разом. Львів : Сполом, 2006.
14. Гребенщиков С. Белорусские танцы. Минск : Наука и техника, 1978.
15. Гуменюк А. Народне хореографічне мистецтво України. К. : Академія наук Української РСР, 1962.
16. Гуменюк А. Українські народні танці. К. : Академія наук Української РСР, 1963.
17. Гусев Г. Методика преподавания народного танца: Упражнения у станка. М. : ВЛАДОС, 2002.
18. Есаулов И. Народно-сценический танец. СПб. : Лань, 2014.
19. Забредовський С. Витоки українського танцю. К. : Центр національних культур, 2008.
20. Зайцев Є. Основи народно-сценічного танцю. Вінниця : Нова книга, 2007.
21. Зацепина К. Народно-сценический танец. М. : Искусство, 1976.
22. Литвиненко В. Зразки народної хореографії. К. : Альтерпрес, 2008.
23. Лопухов А., Ширяев А., Бочаров А. Основы характерного танца. СПб. : Лань, 2007.
24. Мардарь М. Элементы движений молдавского танца. Кишенев : Картя Молдавенияскэ. 1975.
25. Марценюк В. Викладання українського народно-сценічного танцю в мистецьких школах. Вінниця : Нова Книга, 2017.
26. Матвеев В. Русский народный танец. Теория и методика преподавания. СПб. : Планета музыки, 2010.
27. Петров К. Български народни танци. От североизточна България (Добруджа). Варна : Славена, 1993.
28. Петров К. Български народни танци. От Тракия. – Варна : Славена, 2009.
29. Петров К. Български народни танци. От югозападна България (Пирин). Варна : Славена, 2008.
30. Полятикін М. Народні танці Волині і Волинського Полісся. Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2008.
31. Стуколкина Н. Четыре экзерсиса. Уроки характерного танца. М. : Всероссийское театральное общество, 1972.
32. Теорія та методика викладання українського народно-сценічного танцю: / Авт. А. М. Годовський, І. Ю. Аксьонова, О. Б. Аксьонов. Рівне: РДГУ, 2003.
33. Ткаченко Т. Народне танцы. Болгарские, венгерские, немецкие, польские, румынские, сербские и хорватские, чешские и словацкие. М. : Искусство, 1975.
34. Чурко Ю. Белорусский хореографический фольклор. Минск : Вышэйшая школа, 1990.

Бібліографічні відомості з питань методики викладання сучасного танцю (біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант)::

1. Александрова Н. Танец модерн. СПб : Лань, 2011.
2. Андерсон Б., Растяжка для поддержания гибкости мышц и суставов. Минск: Попурри, 2007.

3. Андреева Ю. Танцерапия. СПб. : Диля, 2004.
4. Бернштейн Н. О ловкости и ее развитии. М. : Физкультура и спорт, 1991.
5. Володина О. Самоучитель клубных танцев: Funk, Trance, House. Ростов на дону : Феникс, 2005.
6. Жак-Далькроз Еміль. Евритмія. К. : Театр-лабораторія «Nesctntes», 1998.
7. Зуев Е. Волшебная сила растяжки. М. : Советский спорт, 1990.
8. Колногузенко Б. Сучасний танець та методика його викладання / Б. Колногузенко, І. Макарова. Харків : Слово, 2015.
9. Лисицкая Т. Гимнастика и танец. Джаз-гимнастика. Диско-гимнастика. Брейкданс. М. : Советский спорт, 1988.
10. Малкани В. Релаксация. СПб. : Диля, 2004.
11. Медведева С. Музыка ног. Пособие по степу. М., 2003.
12. Нестерова Д. В. Самоучитель по танцам хип-хоп. М. : АСТ: Астель: Политграфиздат, 2011.
13. Никитин В. Композиция урока и методика преподавания модерн-джаз танца. М. : Один из лучших, 2006.
14. Никитин В. Мастерство хореографа в современном танце. М. : ГИТТИС, 2011.
15. Никитин В. Модерн-джаз танец: Этапы развития. Метод. Техника. М. : Один из лучших, 2004.
16. Никитин В. Стрейчинг в профессиональном обучении современному танцу М. : ГИТИС, 2005.
17. Плахотнюк О. Основы сучасної хореографії (Джаз-модерн танець, популярні масові танці) К. : Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв, 2006.
18. Плахотнюк О. Стили та напрямки сучасного хореографічного мистецтва. Львів : ЦТДЮГ, 2009.
19. Погребняк М. Танець «модерн» ХХ ст.: витоки, стильова типологія, панорама історичної ходи, еволюція. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2015.
20. Подберезкин В. Секреты степа. К. : Созвучие, 1995.
21. Поляков С. Основы современного танца. Ростов на дону : Феникс, 2005.
22. Собинов Б. Поддержка в танце. М. : Искусство, 1964.
23. Собинов Б. Эстрадно-спортивные танцы. М. : Искусство, 1962.
24. Сучасне хореографічне мистецтво: підгрунття, тенденції, перспективи розвитку : навч.-метод. посіб. / упор. О. Плахотнюк. Львів : СПОЛОМ, 2016.
25. Сучасний танець. Основні теорії і практики / О. Бігус, О. Маншиліна, Д. Кондратюк. Л. Мова, А. Журавльова, І. Герц, Н. Донченко, Н. Батєєва. К. : Ліра-К, 2016.
26. Шабаліна О. Пластичність. Мова. Тіло : монографія. К. : ФО-П Поліщук О. В., 2017.
27. Шалапа С. Теорія і методика викладання спортивного танцю. К. : НАКККіМ, 2015.
28. Шариков Д. Класифікація сучасної хореографії. К. : Видавець Карпенко В. М., 2008.
29. Шереметьевская Н. Прогулка в ритмах степа. М. : Печатное дело, 1996.
30. Шереметьевская Н. Танец на эстраде. М. : Искусство, 1985.

Бібліографічні відомості з питань педагогіки, психології, анатомії (*біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант*):

1. Бландин Кале-Жермен. Все о правильном дыхании и дыхательных техниках. М. : АСТ: Астрель, 2008.
2. Виховний та мистецький вплив сучасного хореографічного мистецтва на розвиток творчих здібностей молоді: тенденції та перспективи розвитку / Упоряд. О. Плахотнюк. Львів : ЦТДЮГ, 2014.
3. Заброцький М. Основи вікової психології. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2009.
4. Каган М. Морфология искусства. Л. : Искусство, 1972.
5. Кінезіологія танцю та складно-координованих видів спорту : навчально-методичний посібник / упоряд. О. Плахотнюк. Львів : Кафедра режисури та хореографії ЛНУ ім. І. Франка, 2017.
6. Кулка И. Психология искусства. Харьков : Гуманитарный Центр, 2014.
7. Кутішенко В. Вікова та педагогічна психологія. К. : Центр учбової літератури, 2010.
8. Миловзорова М. Анатомия и физиология человека. М. : Медицина, 1972.
9. Психологія та педагогіка / Л. Колеснінченко, М. Артюшина, О. Котикова та ін.; за аг. ред. Л. Колеснінченко. К. : КНЕУ, 2008.
10. Савчин М. Вікова психологія. К. : Академ-видав, 2011
11. Сидоренко П. Анатомія та фізіологія людини. К. : Медицина, 2009.
12. Хаас Ж. Анатомия танца. Минск : Попурри, 2011.
13. Швай Р. Психологія та педагогіка творчості. Львів : Львівська політехніка, 2014.
14. Шевчук А. Українські музично-хореографічні традиції як засіб музично-рухового розвитку старших дошкільників. Фастів : Поліфаст, 2005.

Бібліографічні відомості з періодичних фахових видань *(біографічний опис подається у скороченому варіанті в магістерській роботі потрібно подавати повний варіант):*

1. Актуальні питання гуманітарних наук : міжвузівський збірник праць молодих вчених Дрогобицького державного університету імені Івана Франка.
2. Аспекти історичного музикознавства. Харківський державний університет мистецтв ім. І.П.Котляревського.
3. Балет. Лучшее на DVD.
4. Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв.
5. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Збірник наукових праць. Серія «мистецтвознавство».
6. Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. Львівський національний університет імені Івана Франка
7. Вісник Львівської національної академії мистецтв.
8. Вісник Міжнародного Слов'янського університету. Серія: мистецтвознавство. ВЗО «Міжнародний Слов'янський університет. Харків».
9. Вісник Прикарпатського університету. Мистецтвознавство. Прикарпатський національний університет імені В.С. Стефаника МОН України.
10. Вісник Харківського національного університету. Серія «Теорія культури і філософія науки».
11. Вісник Харківської державної академії культури.
12. Культура і мистецтво у сучасному світі: збірник наукових праць. Київський національний університет культури і мистецтв.

13. Мистецтвознавство. Спілка критиків і істориків мистецтва, Інститут народознавства НАН України.
14. Мистецтвознавчі записки. Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
15. Міжнародний вісник культурологія, філологія, музикознавство
16. Музика / Науково-популярний журнал.
17. Народознавчі зошити. Національна академія наук України, Інститут народознавства НАН України.
18. Науковий журнал «Молодий вчений» : збірник наукових праць.
19. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: мистецтвознавство.
20. Советский балет / Научно-теоретический и критико-публицистический иллюстрированный журнал
21. Студії мистецтвознавчі. Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т.Рильського НАН України.
22. Танец в Украине и мире.
23. Танцювальні студії : зб. наук. пр.
24. Театр / Ежемесячный журнал драматургии и театра.
25. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку: наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету.
26. Українське мистецтвознавство: матеріали, дослідження, рецензії. Національна академія наук України, Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т.Рильського НАН України.
27. Український театр. Науково-популярний журнал.

VI. ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ Й НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Процес виконання магістерської роботи складається з таких основних етапів:

- вибір теми – вересень першого року навчання магістратури;
- обговорення її з науковим керівником і остаточне формулювання – жовтень першого року навчання магістратури;
- затвердження теми магістерської роботи – жовтень першого року навчання магістратури;
- підбір літератури та ознайомлення з нею – жовтень першого року навчання магістратури;

– вивчення літературних джерел і підготовка матеріалів до написання тексту – жовтень – листопад першого року навчання магістратури;

– складання плану роботи, узгодження змісту роботи з керівником, визначення етапів дослідження – листопад першого року навчання магістратури;

– представлення вступу, першого розділу роботи, обговорення змісту завдань для подальшого написання магістерської роботи – листопад – грудень першого року навчання магістратури;

– представлення другого розділу роботи, обговорення третього розділу для подальшого дослідження – березень першого року навчання магістратури;

– представлення третього розділу роботи, обговорення висновків дослідження – квітень першого року навчання магістратури;

– оформлення роботи – вересень другого року навчання магістратури;

– подання магістерської роботи на перевірку науковому керівнику (друкована і електронна версія) – жовтень другого року навчання магістратури;

– попередній захист роботи – листопад другого року навчання магістратури;

– подача магістерської роботи на кафедру, призначення рецензентів та дати захисту – кінець листопад другого року навчання магістратури;

– захист магістерської роботи – грудень другого року навчання магістратури.

На момент подачі магістерської роботи на кафедру вона повинна бути зшита у твердому перепльоті (оформлена в палітурному цеху).

Матеріали магістерської роботи повинні знайти своє відображення у чотирьох наукових публікаціях (2 статті у фахових виданнях одноосібно або у співавторстві) та апробована на двох конференціях (з публікаціями тез доповіді). Що підтверджується ксерокопіями статей, публікацій тез або сертифікатами учасника конференції.

VII. ПЕРЕВІРКА МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ НА ПЛАГІАТ

Перевірка всіх магістерських робіт магістрантів університету на плагіат стає обов'язковою. Усі магістерські роботи, які готують студенти перевіряються на плагіат за допомогою програмного забезпечення.

Відповідальність за перевірку магістерської роботи на дотримання авторських прав і інтелектуальної власності, плагіат покладається на наукового керівника магістерської роботи. Який у свою чергу інформує студента про відповідальність за дотримання чинного законодавства України щодо авторського права.

Плагіат – привласнення авторства на запозичений твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях запозичень без посилання на автора. Використання запозичених текстів у письмових роботах допускається за умови, що зазначені всі джерела запозичень.

Плагіат академічний – плагіат в академічному середовищі.

Цитата – порівняно стислий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого (у тому числі оприлюдненого у мережі Інтернет) твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерело цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити

зрозумілішими власні твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

Унікальність твору (роботи, матеріалу) – співвідношення (у відсотках) матеріалу, що не має збігів з іншими публікаціями, до загального об'єму матеріалу.

Порядок перевірки на академічний плагіат:

Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів робіт, зазначених вище термінах, для розгляду спеціалізованою радою, редакційною колегією, науковим керівником або кафедрою.

Перевірка наукових робіт Університету на плагіат є обов'язковою. Усі магістерські роботи, які готують студенти перевіряються на плагіат за допомогою відповідного програмного забезпечення.

Роботи, що не пройшли перевірку на плагіат або у яких був знайдений плагіат, не будуть допущені до захисту.

Магістрант зобов'язаний надати електронну версію магістерської роботи для перевірки на плагіат відповідно до графіку написання магістерської роботи.

Перевірка магістерських робіт проводиться за допомогою одного або декількох програмно-технічних засобів з визначенням унікальності роботи. При цьому може використовуватись така орієнтовна шкала (у відсотках до загального об'єму матеріалу):

висока унікальність, робота допускається до захисту або (та) опублікування	- 90-100 %;
середня унікальність, робота потребує доопрацювання та повторної перевірки	70-89 %;
низька унікальність, робота потребує доопрацювання та повторної перевірки	-51-69%
низька унікальність, робота відхиляється без права подальшого розгляду	- 50 % і нижче.

Якщо результатом перевірки роботи, унікальність становить менше 70%, дана робота не може бути оцінена позитивно (навіть за умови вірності усіх посилань і відсутності плагіату).

Перевірку на академічний плагіат магістерських робіт здобування вищої освіти ступеня «магістр» здійснює безпосередньо викладач або керівник кваліфікаційної роботи на етапі загальної перевірки роботи. Вищезазначені особи при виявленні факту академічного плагіату надають мотивовані висновки для розгляду роботи на засіданні кафедри.

Студенти повинні дотримуватись правил академічної доброчесності та ставити посилання до запозичених уривків тексту, дотримуючись при цьому правил цитування та оформлення списку використаних джерел для того, щоб сервіс перевірки на плагіат міг ідентифікувати їх саме як цитати, а не як плагіат. Запозичені уривки тексту без посилань враховуються як плагіат.

Будь-яка робота обов'язково містить матеріали з різних джерел, а цього цілком достатньо, щоб знизити її оригінальність. Тому перша перевірка дипломної роботи на плагіат лягає на плечі студента.

Підвищити унікальність тексту магістерської роботи допоможуть такі прийоми:

- переписати своїми словами мінімум 50% тексту;
- не використовувати дослівно цитати відомих людей;
- намагатися провести аналіз використаного тексту своїми словами;
- при самостійному дослідженні, описувати результат не використовуючи складних наукових термінів;
- використовувати в роботі періодичні видання (газети і журнали), але не широко відомі підручники та матеріали.

VIII. ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Захист магістерських робіт відбувається за графіком, затвердженим у формі розкладу розпорядженням завідувача кафедри. Комісія складається з голови екзаменаційної державної комісії та як мінімум із трьох викладачів кафедри в присутності наукового керівника.

До захисту магістерської роботи допускають студентів, які повністю виконали всі вимоги, мають позитивний відгук (рецензію) наукового керівника на магістерську роботу.

Отримавши позитивний відгук наукового керівника, студент подає магістерську роботу на кафедру відповідно до затвердженого графіка.

На кафедрі магістранту призначають рецензентів, один з числа професорського-викладацького складу кафедри, другий незалежний рецензент. Обов'язкова вимога до рецензента це науковий ступінь кандидата або доктора наук.

Допуск до захисту підписує завідувач кафедри, і текст роботи надходить у розпорядження секретаря комісії.

Письмові рецензії надається магістрантові для ознайомлення з міркуваннями рецензента не пізніше, ніж за п'ять днів до захисту.

Ознайомившись із рецензією, магістрат готується до усного виступу на засіданні. Тексту виступу в комісію не подають, і в документацію із захисту він не входить. Проте до підготовки цього тексту потрібно підійти з великою відповідальністю, тому що від його змістовності, логічної послідовності викладу ходу й результатів дослідження залежать чіткість, переконливість усного монологу. У тексті для усного виступу має бути розкрито новизну результатів роботи, обґрунтовано її структуру, коротко викладено основний зміст і висновки. У виступі не повинно бути розлогіх міркувань, які вимагають доказів, прикладів, цифрового переліку, що погано сприймається на слух і про що достатньо йдеться в тексті

магістерської роботи. Бажано, щоб виступ було узгоджено з науковим керівником. Для виступу студентів надається 10–15 хвилин. Свій виступ магістрант доповнює відео-презентацією творчої роботи, якщо дане дослідження взаємопов'язане.

З огляду на те, що захист є публічним, після виступу члени комісії та присутні на захисті можуть ставити авторів питання стосовно його теми. Перш ніж відповідати на них, необхідно уважно їх вислухати й бажано записати.

Далі слово надають науковому керівнику, який висловлює свою думку щодо магістерської роботи. Магістрат відповідає на його критичні зауваження та рекомендації.

Відповідаючи на питання присутніх, рецензента, магістрат повинен проявити глибину знань в обраній темі, вміння відстоювати й обґрунтовувати своє бачення проблеми, продемонструвати загальну культуру й вміння дискутувати. Після закінчення дискусії магістрантові надають заключне слово, яке зазвичай використовують для остаточних висновків за результатами дискусії, уточнення чи підтвердження своєї позиції тощо.

Результати захисту магістерської роботи обговорюють на закритому засіданні комісії, рішення ухвалюють відкритим голосуванням більшістю голосів при обов'язковій всіх членів Екзаменаційної комісії. За рівної кількості голосів голова Екзаменаційної комісії користується правом вирішального голосу.

Визначальними критеріями при оцінці магістерської роботи є самостійність, належний теоретичний рівень, новизна, практична значущість рекомендацій, вміння студента дискутувати, аргументовано захищати свою концепцію й висновки.

Магістерську роботу оцінюють за 100-бальною шкалою й оголошують у день захисту після оформлення протоколу засідання Екзаменаційної комісії. Магістрат, який отримав оцінку «незадовільно», має право на повторний захист роботи лише після виправлення всіх зауважень і допуску його науковим керівником до захисту курсової роботи відповідно до термінів і положення про заліково-екзаменаційну сесію (на наступний рік).

Шкала оцінювання: вузу, національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	5	<i>відмінно</i>
81–89	B	4	<i>дуже добре</i>
71–80	C		<i>добре</i>
61–70	D	3	<i>задовільно</i>
51–60	E		<i>достатньо</i>
26-50	FX	<i>незадовільно</i> з можливістю повторного складання	
0-25	F	<i>незадовільно</i> з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

ІХ. ЗБЕРІГАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Після захисту магістерські роботи та їх електронні варіанти зберігаються на кафедрі протягом п'яти років відповідно до норм номенклатури кафедри в умовах, які виключають можливість їх втрати або плагіату. Згодом передаються в бібліотеку університету.

Бібліотека проводить облік осіб, які користуються магістерськими роботами, з відповідними термінами зберігання номенклатурної документації. Таким чином, магістерська робота проходить повторні оцінювання, але вже заочно, без присутності самого слухача. Звідси висока особиста відповідальність за наукову достовірність фактів, наведених у магістерській роботі. Згідно чинному законодавству України, зокрема

Законові України «Про захист авторських прав та інтелектуальну власність».

Завершена магістерська робота є інтелектуальною власністю університету.

Результати досліджень, виконаних авторами магістерських робіт, можуть використовуватися в навчальному процесі та науковій роботі з обов'язковим дотриманням авторського права.

За запитом установ чи організацій ректор університету (перший проректор) має право дозволити копіювання магістерських робіт. За наявності в роботі новаторських рішень або нових творчих методик та пропозицій дозвіл на зняття копії видається тільки після оформлення відповідного замовлення на авторські права.

Магістерські роботи, які мають вагомим науково-практичне значення, можуть бути рекомендовані для опублікування у вигляді окремих навчальних посібників.

Згідно з нормативними документами після закінчення терміну зберігання магістерських робіт комісія, яка створюється наказом ректора університету, приймає рішення про списання робіт (списання магістерських робіт оформляється відповідним актом).

Випускники магістратури, які за підсумками навчання отримали диплом з відзнакою, можуть рекомендуватись вченою радою університету для вступу до аспірантури університету або на викладацькі посади.

Х. ПОЯСНЕННЯ ДО ПУБЛІЧНОГО ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

10.1 Доповідь магістранта

Найтипівіші помилки здобувачів на цьому етапі: оформлення доповіді шляхом копіювання рубрик вступу та прагнення зайняти якомога

більше часу для виголошення того, що члени ради і так вже знають. І те, й інше є небажаним.

Магістрант, запам'ятай: *розлого* про своє дослідження ти вже сказав у магістерській роботі; зараз маєш виявити майстерність сказати про нього *стисло*.

Доповідь не повинна перевищувати 5 тис. знаків з пробілами (три сторінки у півтора інтервали 14 кеглем). Мінімум 3–4 тис. знаків.

Магістрат доповнює свою доповідь відео презентацією творчої роботи, яка складається з кращих моментів екзамену з «Мистецтва балетмейстера».

Тривалість відео-презетації: *5–7 хвилин*.

10.2 Запитання членів екзаменаційної комісії та відповіді на них магістранта

Науковий етикет передбачає після кожного поставленого запитання дякувати («*дякую за запитання*»). Втім, це, скоріше, не стільки вдячність, скільки можливість кілька зайвих секунд обдумати відповідь. Якщо ви знаєте, що відповісти, – відповідайте.

10.3 Виступ наукового керівника

Виступ керівника – це другий (після доповіді магістранта) епізод захисту, спрямування якого направлене на охарактеризування роботи магістранта, повідомлення про самостійну роботу і апробацію досліджень.

10.4 Виголошення секретарем ЕК отриманих рецензій на магістерську роботу

Магістрант при відповіді на кожне запитання що було в рецензії не слід його повторювати повністю та дякувати рецензенту.

Загальна помилка магістрантів на цьому етапі полягає у наступному. Якщо висловлене зауваження чи запитання виявило «білу пляму» дослідження, дисертант (як відомо, підготувавшись заздалегідь) починає у

відповіді розповідати, окреслювати, висвітлювати аспекти, про які не йдеться в магістерській роботі. Це помилка.

10.5 Загальне обговорення магістерської роботи членами ЕК

Члени ЕК (передусім – доктори та кандидати за профілем магістерської роботи) висловлюються щодо роботи, відзначаючи її позитивні моменти та проблемні аспекти. Після членів спецради можуть висловитися інші присутні на захисті. Магістрат участі у дискусії не бере.

10.6 Прикінцеве слово магістранта

Це останні слова магістранта. Змістом виступу є загальна подяка магістранта усім, хто допомагав йому у процесі підготовки та захисту магістерської роботи.

10.8 Проведення обговорення магістерської роботи членами ЕК

Екзаменаційна комісія після всіх процедур захисту магістерських робіт обговорює їх без присутності магістрантів і відвідувачів (таємно), визначає оцінку захисту магістерських робіт. В разі потреб проводить голосування по результатам захисту (чому голова ЕК має два голоси).

10.9 Оголошення результатів захисту

Проводиться урочисто в присутності всіх магістрантів та гостей. Результати захисту не обговорюються. Результати можуть бути оскаржені лише в терміни і згідно порядку установленому чинним законодавством МОН України.

ДОДАТКИ

Додаток А

Приклад заяви студента про вибір теми і наукового керівника

Завідувачу кафедри режисури та
хореографії факультету
культури і мистецтв Львівського
національного університету
імені Івана Франка
проф. Стригуну Ф. М.
студент ___ групи КМХ-___
спеціальність 024 Хореографія

Заява

Прошу дозволити мені писати магістерську роботу на тему:
« _____

_____».

Науковий керівник – _____

Повідомляю, що мені відома відповідальність за дотримання чинного законодавства України щодо авторського права. Зобов'язуюсь надати електронну версію магістерської роботи для перевірки на плагіат (*плагіат* – відображається в використанні, присвоєнні, публікації інтелектуальної власності без узгодження і посилання на 50%, дана робота не може бути оцінена позитивно (навіть за умови вірності усіх посилань і відсутності плагіату).

(Дата)

(Підпис)

Науковий керівник
(прізвище ініціали)

(Підпис)

Додаток Б

Приклад оформлення титульної сторінки магістерської роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

Кафедра режисури та хореографії

ІВАНОВА ІВАНА ІВАНОВИЧА

НЕОКЛАСИЧНИЙ БАЛЕТ «ТИ В МОЕМУ ВЕРЕСНІ»

Магістерська робота

Галуз знань 02 Культура і мистецтво

Спеціальність 024 Хореографія

Науковий керівник:

(вказуються посада (проф./доц.)

науковий ступінь та вчене звання

прізвище та ініціали наукового керівника

2020

ЗМІСТ

Список умовних скорочень	
ВСТУП	2
Розділ 1. КУЛЬТУРОЛОГІЧНО-МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ДЖЕРЕЛ З ДАНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ	
1.1. Художній і науковий аналіз наукових досліджень у питаннях обраної теми	8
1.2. Історичний екскурс з генези дослідженої теми	14
Розділ 2. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ, ЗАКОНОМІРНОСТІ, МЕТОДИ, ГІПОТЕЗИ, ЩО РОЗГЛЯДАЮТЬСЯ	
2.1. Особливості вивченого питання	20
2.2. Перспективи розвитку методик, закономірностей даної теми	25
2.3 Педагогічна складова роботи над постановочною роботою, вивчення сольних партій	30
Розділ 3. ХУДОЖНІЙ ТА ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ТВОРЧО-ПОСТАНОВОЧНОЇ РОБОТИ ВІДПОВІДНО ДО ЗАВДАННЯ	
3.1. Особливості використання педагогічних приймів вивчення хореографічного тесту	36
3.2. Балетмейстерський задум – тема, ідея, вид, форма, стиль чи напрям, метод чи техніка, лібрето	41
3.4. Музична основа і аналіз – автор, виконавці, композиція, музичний розмір, стиль, темп, форма, архітектоніка творчої роботи ...	46
ВИСНОВКИ	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	55
ДОДАТКИ	60

Додаток Г
*Приклад оформлення відгуку-рецензії наукового керівника
(рецензента)*

РЕЦЕНЗІЯ

на магістерську роботу тема: **«Неокласичний балет «Ти в моєму вересні»**, яка була виконана студенткою II курсу магістратури групи КМХ-21м, факультету культури і мистецтв, кафедри режисури та хореографії **Вербового Василя Володимировича,**

Тема, покладена в основу магістерської роботи Вербового Василя Володимировича є складною і новаторською. Адже справді, у сучасній сценічній хореографії балетмейстери дуже часто звертаються до теми психологічних взаємовідносин між чоловіком і жінки.

Тема магістерської роботи відповідає вимогам галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 024 «Хореографія», кваліфікації: «Магістр хореографії. Викладач хореографічних дисциплін. Балетмейстер».

Досить широко в роботі розглядається аналіз наукових джерел з теорії, історії, методики сучасній хореографії, а також історія формування танцю і балету, понятійно-категоріальний апарат хореографічного мистецтва, що є дуже важливим, для студентів ВНЗ з спеціалізації «хореографія».

Перший розділ, присвячено аналізу наукових досліджень та історії хореографії ХХ століття. Другий розділ, присвячено балетмейстерському задуму, описанню лібрето, музичної основи, комбінацій та художньому оформленню, архітектоніки та побудови твору.

Магістерську роботу відрізняє логічність, послідовність і чіткість побудови мистецтвознавчої та балетмейстерської концепції. Також робота має насичений понятійно-категоріальний апарат, що свідчить про високу освіченість студента у галузі хореографічних дисциплін.

Також важливим здобутком роботи є цікаве поєднання абстрактно-асоціативної форми мініатюри з сюжетними танцями. Характеризується детальний опис дуетних мініатюр в балеті «Гімн закоханих», «Сутінки і світанок», Експресія кохання».

Магістерська робота Вербового Василя Володимировича «Неокласичний балет «Ти в моєму вересні», відповідає всім вимогам МОН України поставлених перед дипломними роботами і заслуговує на відмінну оцінку.

Рецензент:

**кандидат мистецтвознавства, балетмейстер,
професор Академії мистецтв України**

Петрова Юлія Юріївна

*Дата,
підпис завіряється печаткою установи де працює рецензент*

Додаток Д

Приклад найбільш поширених посилань на джерела та літературу

**ЗРАЗКИ НАЙБІЛЬШ ПОШИРЕНИХ ПОСИЛАНЬ
НА ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРУ**

Монографія (один, два або три автори)

1. Колногузенко Б. Хореографічна композиція : метод. посіб. з курсу «Мистецтво балетмейстера» / Б. Колногузенко – Харків : ЗДАК, 2018. – 208 с.
2. Мартиненко О. В. Хороводи / О. В. Мартиненко ; ред. В. А. Пасічник. – Бердянськ : Видавець Ткачук О. В., 2013. – 116 с.
3. Самохвалова А. В. Мистецтво балетмейстера / А. В. Самохвалова, Л. А. Маркевич. – Рівне : Видавець О. Зень, 2012. – 100 с.

1. Меликов А. З. Математические модели многопоточковых систем обслуживания / А. З. Меликов, Л. А. Пономаренко, П. А. Рюмшин. – Київ : Техніка, 1991. – 265 с.

Монографія (чотири, п'ять і більше авторів)

1. Гелле К. Історія Норвегії / Кнут Гелле, Столе Дюрвік, Ральф Даніельсен [та ін.] ; пер. з норв. Н. Іваничук, І. Сабор, М. Красавіна. – Львів : Літопис, 2001. – 351 с.
2. Голощاپов М. А. Сучасний український народний танець / Михайло Аанрійович Голощاپов, Зенон Миколайович Сизоненко, Тетяна Василівна Хортичанка. – Київ: Державне видавництво образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР, 1961. – 36 с.
3. Розвиток художньо-естетичного світогляду майбутніх учителів хореографії та основі інтегративного підходу : колективна монографія / [Н.С. Кривунь, К. О. Ірдиненко, О. В. Мартиненко, О. А. Плахотнюк, Л. М. Савчин, та ін.] // заг. ред. О. В. Мартиненко. – Бердянськ : Видавець Ткачук О. В., 2016. – 256 с.
4. Львівщина на порозі ХХІ століття : Соціальний портрет / [С. А. Давимука, А. Ф. Колодій, Ю. А. Кужельюк, В. М. Подгорнов, Н. Й. Черниш]. – Львів, 2001. – 351 с.

Багатотомне видання

1. Нудьга Г. Українська дума і пісня в світі. Книга 1. / Г. Нудьга. – Львів : Ін-т народознавства НАН України, 1997. – 424 с.
2. Українська літературна енциклопедія : в 5 т. / НАН України. – Київ : УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990.

Збірка наукових праць

1. Виховний та мистецький вплив сучасного хореографічного мистецтва на розвиток творчих здібностей молоді: тенденції та перспективи розвитку : зб. наук. пр. – Львів : ЦТДЮГ, 2014. – 129 с.
2. Хореографічна культура – мистецькі виміри : зб. наук. пр. / упоряд. О. А. Плахотнюк ; ЛНУ імені Івана Франка кафедра режисури та хореографії. – Львів : 2016. – В. III – 304 с.

Словники

1. Культурологічний: енциклопедичний словник / [М. П. Альчук, Ф. С. Бацевич, І. М. Бойко]; за ред. д-ра філос. наук, проф. В. П. Мельника. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2013. – 508 с.
2. Юцевич Ю. Словник музичних термінів / Ю. Юцевич. – Київ : Музична Україна, 1971. – 144 с.

Довідники

1. Плиса В. Й. Страхування : довідник / В. Й. Плиса. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 197 с.
2. Інформаційно-довідкове видання «Факультет культури і мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка (2004–2014 рр.)» / Н. Бічуя, М. Гарбузюк, Н. Дельчук, О. Козаренко, О. Плахотнюк, Є. Стародінова. – Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. – 224 с.

Перекладні видання

1. Гроссе Э. Химия для любознательных / Гроссе Э., Вайсмангель Х. [и др.]; пер. с нем. – Москва : Химия, 1980. – 392 с.

Складові частини (статті) з:**книги**

1. Дюрвік С. 1536–1814 / С. Дюрвік // Історія Норвегії ; пер.з норв. Н. Іваничук, І. Сабор, М. Красавіна. – Львів : Літопис, 2001. – С. 91–167.
2. Черниш Н. Стан духовної культури та життєві орієнтації населення / Н. Черниш // Львівщина на порозі ХХІ століття : Соціальний портрет. – Львів, 2001. – С. 324–351.

збірника

1. Плахотнюк О. Вимоги до професійного відбору учнів хореографічних навчальних закладів / О. Плахотнюк // Кінезіологія танцю та складно-координованих видів спорту: наук. зб. ; за ред. О. А. Плахотнюка – Львів : СПОЛОМ, 2016. – С. 90–108.

журналу

1. Коржанський М. Й. Про принципи кримінального права України / М. Й. Коржанський // Право України. – 1995. – № 11. – С. 69.
2. Табак Ф. Український фольклор у творах Карла Францоza / Ф. Табак // Народна творчість та етнографія. – 1969. – №1. – С. 24–29.
3. Плахотнюк О. Василина Степанівна Щурат-Глуха (схиігуменія Вероніка) – забута постать львівської сцени / О. Плахотнюк // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство; зб. наук. пр. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2016. – Вип. 17 – С. 255–261.
4. Гранчак Т. Інформаційно-аналітичні структури бібліотек в умовах демократичних перетворень / Тетяна Гранчак, Валерій Горовий // Бібліотечний вісник. – 2006. – № 6. – С. 14–17.

або

5. Войтович В. Вимушені гармонійні коливання гідропружних дисипативних систем / В. Войтович // Вісник Львівського університету. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка , 2009. – С. 39–46. – (Серія *повна назва*; вип. 9).
6. Валова І. Нові принципи угоди Базель II / І. Валова ; пер. з англ. Н. М. Середи // Банки та банківські системи. – 2007. – Т. 2, № 2. – С. 13–20.
7. Зеров М. Поетична діяльність Куліша / Микола Зеров // Українське письменство ХІХ ст. Від Куліша до Винниченка : (нариси з новіт. укр. письменства) : статті. – Дрогобич, 2007. – С. 245–291.

або

8. Зеров М. Поетична діяльність Куліша // Українське письменство ХІХ ст. Від Куліша до Винниченка : (нариси з новіт. укр. письменства) : статті / Микола Зеров. – Дрогобич, 2007. – С. 245–291.

іноземного журналу

1. Perez K. Radiation therapy for cancer of the cervix / K. Perez // Oncology. – 1993. – Vol. 7, №2. – P. 89–96.

енциклопедії

1. Костюченко В. А. Дитяча література / В. А. Костюченко // УЛЕ. – Т. 2. – Київ : УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990.

тези доповідей

1. Плахотнюк О. Театральні заклади вулиці Оссолінських (м. Львів) у період ХХ–ХХІ ст. / О. Плахотнюк // Особливості роботи хореографа в сучасному соціокультурному просторі : зб. матеріалів І Міжнародної науково-творчої конференції, Київ, 19 травня 2016 р. – Київ : НАКККіМ, 2016. – С. 45–50.

2. Камишин В. В. Система оцінки науково-технічних програм та напрямків за допомогою експертного опитування методом «ДЕЛЬФІ» / В. В. Камишин, А. М. Рибак, І. М. Петрінко [та ін.] // VIII Междунар. науч.-практ. конфер. «Система научно-технической информации: проблемы развития и функционирования» : тезисы док. и сообщ., 30–31 мая 2001 г. – Київ : УкрИНТЭИ, 2001. – С. 71–76.
3. Економіка, менеджмент, освіта в системі реформування агропромислового комплексу : матеріали Всеукр. конф. молодих учених-аграрників [«Молодь України і аграрна реформа»], (Харків, 11–13 жовт. 2000 р.) / М-во аграр. політики, Харків. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва ; редкол.: В. М. Нагаєв [та ін.]. – Харків : Харків. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва, 2000. – 167 с.
4. Кібернетика в сучасних економічних процесах : зб. текстів виступів на республік. міжвуз. наук.-практ. конф. / Держкомстат України, Ін-т статистики, обліку та аудиту. – Київ : ІСОА, 2002. – 147 с.
5. Оцінка й обґрунтування продовження ресурсу елементів конструкцій : праці конф., 6–9 черв. 2000 р., Київ. Т. 2 / відп. ред. В. Т. Трощенко. – Київ : НАН України, Ін-т пробл. міцності, 2000. – С. 559–956.
6. Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій = Problems of mechanics and strength of structures : зб. наук. пр. / наук. ред. В. І. Моссаковський. – Дніпропетровськ : Навч. кн., 1999. – 215 с.
7. Ризикологія в економіці та підприємстві : зб. наук. праць за матеріалами міжнар. наук.-практ. конф., 27–28 берез. 2001 р. / М-во освіти і науки України, Держ. податк. адмін. України [та ін.] ; редкол.: О. Д. Шарапов (голов. ред.) [та ін.]. – Київ : КНЕУ : Акад. ДПС України, 2001. – 452 с.

Депоновані наукові праці

1. Тріщ Б. М. Оптимізація температурних полів і напружень у квадратній пластині з отвором / Б. М. Тріщ ; ЛНУ ім. Івана Франка. – Львів, 2000. – 14 с. – Деп. в ДНТБ України 11.12.2001, №239 – Ук01.

Дисертації

1. Плахотнюк О. А. Джаз-танець як феномен художньої культури : дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01 – Теорія й історія культури / Олександр Анатолійович Плахотнюк – Львів, ЛНУ ім. Івана Франка, 2016. – 295 с.

Автореферати дисертації

1. Плахотнюк О. А. Джаз-танець як феномен художньої культури : : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : спец. 26.00.01 «Теорія й історія культури» / Олександр Анатолійович Плахотнюк – Івано-Франківськ, 2016. – 29 с.

Звіт про НДР

1. Проведення досліджень і випробувань теплотехнічних властивостей камер типу КХС : звіт про НДР (заключний) / Київський політехнічний інститут (КПІ) ; кер. О. І. Коваленко ; викон. : П. Р. Бокій [та ін.]. – Київ, 1999. – 90 с. – № ДР 0096U001456. – Інв. № 31154799.

Стандарти

1. Документація. Звіти у сфері науки і техніки : Структура і правила оформлення : ДСТУ 3008-95. – [Чинний від 1996–01–01]. – Київ : Держстандарт України, 1995. – 37 с.

Атласи

1. Анатомія пам'яті : атлас схем і рисунків провід. шляхів і структур нервової системи, що беруть участь у процесах пам'яті : посібн. для студ. та лікарів / О. Л. Дроздов, Л. А. Дзяк, В. О. Козлов, В. Д. Маковецький. – 2-ге вид., розшир. та доповн. – Дніпропетровськ : Пороги, 2005. – 218 с.
2. Куерда Х. Атлас ботаніки / Хосе Куерда ; [пер. з ісп. В. Й. Шовкун]. – Харків : Ранок, 2005. – 96 с.

Авторські свідоцтва

1. Линейный импульсный модулятор : А.с. 1626362. Украина, МКИ НОЗК7/02 / В. Г. Петров. – №4653428.21 ; заявл. 23.03.92 ; опубл.30.09.92, Бюл. № 13. – 4 с.

або

1. А.с. 1007970 СССР, МКИ³ В 25 J 15/00. Устройство для захвата неориентированных деталей типа валов / В. С. Ваулин, В. Г. Кемайкин (СССР). – №3360585/25–08 ; заявл. 23.11.81 ; опубл. 30.03.83, Бюл. № 12.

Патенти

1. Пат. 4601572 США, МКИ G 03 B 27/74. Microfilming system with zone controlled adaptive lighting : Пат. 4601572 США, МКИ G 03 B 27/24/ D.S.Wise (США) ; McGraw-Hill Inc. – № 721205 ; заяв. 09.04.85 ; опубл. 22.06.86 ; НКІ 355/68. – 3 с.
2. Пат. 25742 Україна, МПК⁶ C09K11/00, G 01T1/28, G 21H3/00. Люмінісцентний матеріал / Волошиновський А. С., Мягкота С. В., Демків Т. М., Савчин П. В. ; заявник і власник Львівський національний

університет імені Івана Франка. – № и 200701472 ; заявл. 12.02.07 ; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13.

Каталоги

1. Каталог млекопитающих СССР. Плиоцен-современность / АН СССР, Зоол. ин-т / под ред. И. М. Громова, Г. И. Барановой. – Л. : Наука, Ленингр.от-ние, 1981. – 456 с.

Електронні ресурси

1. Богомольний Б. Р. Медицина екстремальних ситуацій [Електронний ресурс] : [навч. посіб. для студ. мед. вузів III—IV рівнів акредитації] / Б. Р. Богомольний, В. В. Кононенко, П. М. Чуєв . – Одеса : Одес. медуніверситет, 2001. – 1 електрон. опт. диск (CD-R) ; 12 см. – (Бібліотека студента-медика = Medical student's library : започатк. 1999 р.). – Систем. вимоги: Pentium ; 32 Mb RAM ; Windows 95, 98, 2000, XP ; MS Word 97-2000. – Назва з екрана (дата доступу05.09.2018 р.).
2. Розподіл населення найбільш численних національностей за статтю та віком, шлюбним станом, мовними ознаками та рівнем освіти [Електронний ресурс] : за даними Всеукр. перепису населення 2001 р. / Держ. ком. статистики України ; ред. О. Г. Осауленко. – Електрон. дані. – Київ : Інфодиск, 2004. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM) : кольор. ; 12 см. – (Всеукраїнський перепис населення, 2001). – Систем. вимоги: Pentium-266 ; 32 Mb RAM ; CD-ROM Windows 98/2000/NT/XP. – Назва з титул. екрана (дата доступу05.09.2018 р.).
3. Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі: електронні ресурси в науці, культурі та освіті [Електронний ресурс] : (підсумки 10-ї Міжнар. конф. "Крим-2003") / Л. Й. Костенко, А. О. Чекмарьов, А. Г. Бровкін, І. А. Павлуша // Бібліотечний вісник. – 2003. – № 4. – С. 43. – Режим доступу до журн.: <http://www.nbugov.ua/articles/2003/03klinko.htm>. – Назва з екрана (дата доступу05.09.2018 р.).
4. Грабинський І. М. Міжнародні економічні відносини [Електронний ресурс] : плани практичних занять для студентів I-го курсу / І. М. Грабинський ; Львівський університет. – Львів, 2000. – [Цит. 2001, 5 січня]. – Режим доступу: http://www.geocities.com/ihog_hrabynskyi/ier/plan_seminar.htm. – Назва з екрана (дата доступу05.09.2018 р.).
5. Li S., Crane N. Electronic Sources : MLA Style of Citation / Li S., Crane N. – 1996. – [Cited 2000, 12 June]. – Available from: <http://www.uvm.edu/~ncrane/estyles/mla.html>. – Title off the screen. – Date of revision 20.01.2019.

6. Timoshenko V. P. New Soviet Economic Plan : Its Agricultural Aspect [Electronic resource] / Timoshenko V. P. // The Journal of Political Economy. – 1993. – Vol. 61, Issue 6. – P.489–508. – [Cited 2000, 8 Dec.]. – Available from : [http ://www.jstor.org/](http://www.jstor.org/).International Standard ISO 690–2 : Information and Documentation:
7. Bibliografic References : Part 2. Electronic Documents or Parts Thereof: Additional Examples [Electronic resource]. – 1999. – [Cited 2001, 5 Jan.]. – Available from : <http://www.nlc-bnc.ca/iso/tc46sc9/standrd/690-2ex.htm>. – Title off the screen (Date of revision 20.01.2019).

Художньо-творчий аналіз постановочної роботи

Балетмейстерський задум – тема, ідея, вид, форма, стиль чи напрям, метод чи техніка (синтез технік), жанр.

Тема творчої роботи – ти в моєму вересні. Згадка автором свого життєвого досвіду у відношеннях з жінками. Весіння інтимна лірика, що згадується восени.

Ідея творчої роботи – роздуми автора про своє без відповідне кохання минулого, сліпе кохання теперішнє та сподівання на кінець кінцем вдале і взаємне кохання у майбутньому.

Форма творчої роботи – одноактна хореографічна перформативна вистава з прологом та епілогом, яка представлена у 10-ти хореографічних мініатюрах і 2-х ансамблевих композиціях.

Стиль – синтез сюжетної та абстрактно-асоціативної неокласики.

Напрямок – неокласицизм.

Вид – сучасна хореографія.

Жанр – синтез лірично-романтичного з абстрактною асоціацією втілення хореографічного образу.

Техніка – синтез класичного, модерн джаз-танцю, пантоміми, акробатики, контактної імпровізації та перформенсу.

Дійові особи

Ліричний герой – автор;

Балерина – минула любов автора;

Бузок – майбутня любов автора;

Сутінки – теперішня невідома любов автора;

Солісти – дуети «Дві Сильфіди», «Гімн закоханих», «Експресія кохання»;

Виконавці.

Музична основа і її аналіз.

Автор – Гергій Черненко, Жан-П'єро Ревербері, Вангеліс, Енніо Марріконе, Ігор Крутой.

Оркестри – «Ars Nova», «Róndo Venezianó», «Вангеліс», «Енніо Марріконе», «Ігоря Крутого».

Композиції – «Festivo», «Піснь про друга», «Похмурий янгел», «Ronda di Stella», «Aquatic Dance», «Ritirno a Venezia», «Flaba Antiqua», «Балерина», «Ти в моєму вересні», «Prime Lusi Sulla Laguna», «Magica Mellidia»,

Музичний розмір – 7/8 т.; 4/4 т.

Стиль – neoclassique, pop, new age.

Темп – allegro, adagio, presto, andante, allegro, adagio, allegro

Форма – rondo.

Тривалість – 40:41 хв.

**Характеристика художнього образу-персонажів роботи виконавців
танцювальних ролей у одноактній комедії-балеті «Міщанин -
шляхтич»**

Міщанин-перекупицьк Феодосій – Багатий український міщанин Феодосій з простого селянського роду, розбагатів з торгівлі перекупаючи збіжжя в простих селян, соромиться свого походження (...) *текст текст текст (...).*

«Справжній» депутат – Багатий, признаний владою, ділок який при керівних справах і не пам'ятає свого коріння (...) *текст текст текст (...).*

Вчителька політології – Дівчина, вчителька політології. вважає що за гроші можна з кожного зробити (...) *текст текст текст (...).*

Вчителька танців – Вчителька танців. Вважає якщо в тебе є гроші то ти (...) *текст текст текст (...).*

Стиліст іміджмейкер – Вважає що лишень вона знає як треба (...) *текст текст текст (...).*

Побутова хореографічного твору

Пролог. Музичний вступ

Картина 1. Танець перекупщика міщанина (український танець – полька).

Картина 2. Вихід «справжнього» депутата (танець ча-ча-ча).

Картина 3. Танець міщанина Феодосій і дівчат що супроводжують «справжнього» депутата (український жартівливий танець).

Картина 4. Вивчення премудростей танцю (танець віденський вальс).

Картина 5. Зміна іміджу міщанина (танець самба)

Картина 6. Міщанина починає вивчати політологію (танець танго).

Картина 7. Поява «справжнього» депутата (танець джайв).

Епілог. Міщанин залишається сам на сцені, всіма забутий і покинутий.

Архітектоніка та побудова твору.

Умовні позначення :

Виконавці танцювальних ролей:

Δ – хлопець, міщанин;

▲ – хлопець;

∩1 – дівчина, вчитель танців;

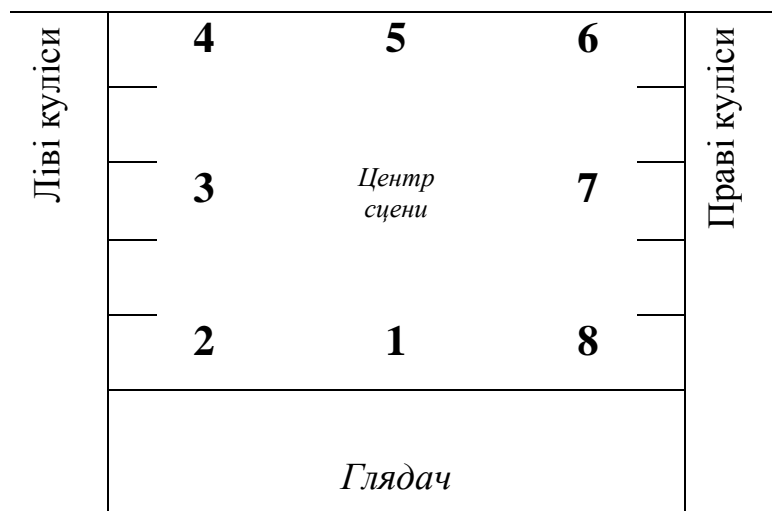
∩2 – дівчина, стиліст;

Декорації:

■ – стілець;

— — лавка;

План сценічного майданчика із зазначенням основних точок сприйняття

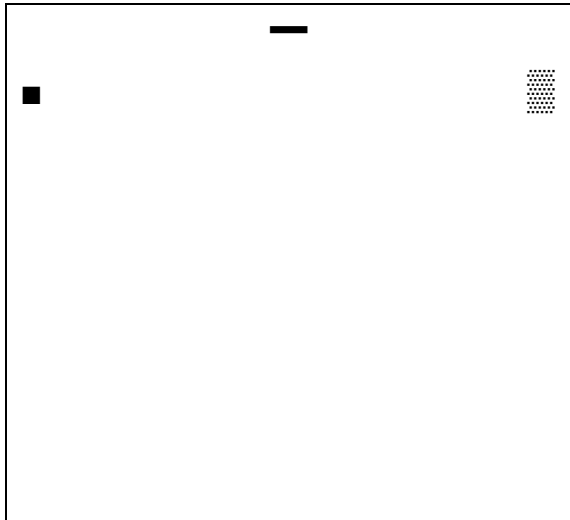

ОПИС ТАНЦЮ

Музичний пролог 32 такти.

Картина 1. Танець міщанина (Український танець – полька).

Музичний розмір: 2/4. 32 такти.

(мал. 1)

I фігура (8 тактів)

На 1–8-й такти.

Вихід міщанина. Виконуючи простий танцювальний крок вісім раз з правої ноги, йде по колу проти руху годинникової стрілки. Руки відведені в сторони II позиції рук нижче рівня плечей (див. мал. 1).

Додаток К

Зразок залікового листа

ЛИСТ ПІДСУМКОВИХ ОЦІНОК
факультету культури і мистецтв, кафедра режисури та хореографії
Магістерська робота студента

(прізвище, ім'я, по батькові)

2020-2021 н.р.

(термін виконання магістерської роботи)

Тема « _____ »

Науковий керівник _____

Рецензенти _____

Зміст роботи (оцінка рецензента)	Максимальна кількість балів	Фактична кількість балів
Новизна дослідження: оригінальність постановки проблеми і завдань, використання сучасних методик, обсяг залучення джерел і літератури (в тому числі іноземних, архівних, вперше використаних)	15	
Структура роботи: кількість і характер розділів, повнота і глибина охоплення ними теми	5	
Виклад матеріалу: фактографічна точність, логічність і грамотність, доречність і правильність цитувань, дотримання бібліографічних норм оформлення наукового апарату	15	
Аналітичність: висловлення припущень і їх доведення чи спростування, пояснення явищ, встановлення причинно-наслідкових зв'язків, верифікація наукової інформації на основі використання різноманітних джерел і літератури	10	
Висновки: чіткість і самостійність формулювання на основі тексту роботи, значення отриманих результатів для подальших досліджень	5	
Всього:	50	

Рецензент: _____

Захист роботи перед ЕК (оцінка членів ЕК)	Максимальна кількість балів	Фактична кількість балів
Загальний рівень виконання роботи (тематична новизна, структура, наукова база, оформлення наукового апарату)	15	
Представлення роботи на захисті: аргументація вибору теми, поставлених мети й завдань, чіткість і лаконічність викладу основних положень дослідження та висновків із зазначенням особистого внеску	15	
Дискусія: компетентність, чіткість й аргументованість відповідей, наукова ерудиція та обізнаність із суміжною проблематикою	15	
Етика спілкування	5	
Всього:	50	

Загальна сума балів _____

ОЦІНКА (за національною шкалою) _____ (за шкалою ECTS) _____

Голова ЕК _____

Секретар ЕК _____

